

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 537/2014**ze dne 16. dubna 2014****o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Statutární auditoři a auditorské společnosti jsou ze zákona pověřeni k provádění povinných auditů subjektů veřejného zájmu s cílem posílit míru důvěry veřejnosti v roční a konsolidované účetní závěrky těchto subjektů. Aspekt veřejného zájmu ve vztahu k povinnému auditu znamená, že se na kvalitu práce statutárního auditora nebo auditorské společnosti spoléhá široká skupina osob a institucí. Kvalitní audit přispívá k řádnému fungování trhů, neboť podporuje integritu a efektivitu účetních závěrek. Statutární auditoři tedy plní zvláště významnou společenskou úlohu.
- (2) Právní předpisy Unie požadují, aby účetní závěrky, zahrnující roční účetní závěrku a konsolidovanou účetní závěrku, úvěrových institucí, pojišťoven, emitentů cenných papírů přijatých k obchodování na regulovaném trhu, platebních institucí, subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), institucí elektronických peněz a alternativních investičních fondů byly auditovány jednou nebo více osobami oprávněnými provádět takový audit v souladu s právem Evropské unie, a to konkrétně s: čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 86/635/EHS ⁽³⁾, čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 91/674/EHS ⁽⁴⁾, čl. 4 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽⁵⁾, čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽⁶⁾, článkem 73 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽⁷⁾, čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 61.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 3. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. dubna 2014.

⁽³⁾ Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na transparentnost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

Rady 2009/110/ES ⁽¹⁾, čl. 22 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽²⁾. Rovněž čl. 4 odst. 1 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽³⁾ požaduje, aby roční účetní závěrky investičních podniků byly auditovány v případě, že se na ně nevztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽⁴⁾.

- (3) Podmínky pro schválení osob odpovědných za provedení povinného auditu a minimální požadavky pro provedení takového povinného auditu stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ⁽⁵⁾.
- (4) Komise vydala dne 13. října 2010 zelenou knihu s názvem „Politika v oblasti auditu: poučení z krize“, která dala podnět k široké veřejné konzultaci v obecném kontextu regulační reformy finančního trhu o roli a rozsahu auditu a o tom, jak lze posílit funkci auditu s cílem zvýšit finanční stabilitu. Z veřejné konzultace vyplynulo, že pravidla směrnice 2006/43/ES o provádění povinných auditů ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu by mohla být vylepšena. Evropský parlament vydal dne 13. září 2011 k zelené knize zprávu z vlastní iniciativy. Zprávu k zelené knize přijal také Evropský hospodářský a sociální výbor, a to dne 16. června 2011.
- (5) Je důležité stanovit podrobná pravidla s cílem zajistit, aby povinné audity subjektů veřejného zájmu byly dostatečně kvalitní a aby je prováděl statutární auditor nebo auditorská společnost podléhající přísným požadavkům. Společný regulační přístup by měl podpořit integritu, nezávislost, objektivitu, odpovědnost, transparentnost a spolehlivost statutárních auditorů a auditorských společností, které provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu, což přispěje ke kvalitě povinných auditů v Unii, a tím i k hladšímu fungování vnitřního trhu a k dosažení vyšší úrovně ochrany spotřebitelů a investorů. Vytvořením samostatného aktu pro subjekty veřejného zájmu by se měla rovněž zajistit konzistentní harmonizace a jednotné použití pravidel, což by přispělo k efektivnějšímu fungování vnitřního trhu. Tyto přísné požadavky by se měly na statutární auditory a auditorské společnosti vztahovat pouze v případě, že provádějí povinné audity subjektů veřejného zájmu.
- (6) Povinný audit družstev a spořitelen se v některých členských státech vyznačuje systémem, který družstvům a spořitelnám neumožňuje svobodnou volbu statutárního auditora nebo auditorské společnosti. Auditorské sdružení, jehož je dotčené družstvo nebo spořitelna členem, je ze zákona povinno daný povinný audit provést. Jak vyplývá z jejich právní povahy, tato auditorská sdružení jednájí na neziskové bázi, aniž by sledovaly obchodní zájmy. Organizační složky těchto sdružení kromě toho nejsou spojeny se společným ekonomickým zájmem, neboť by to mohlo ohrozit jejich nezávislost. Členské státy by tudíž měly mít možnost vyjmout družstva ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2006/43/ES, spořitelny nebo podobné subjekty uvedené v čl. 45 směrnice 86/635/EHS nebo jejich dceřiné společnosti či právní nástupce z působnosti tohoto nařízení, pokud jsou splněny zásady nezávislosti podle směrnice 2006/43/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnic Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013, o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

- (7) Nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti může ohrozit výše odměny přijaté od auditovaného subjektu a její struktura. Je proto nezbytné zajistit, aby odměna za audit nezávisela na určité události a aby v případě, kdy odměna od jednoho klienta, včetně jeho dceřiných společností, dosahuje značné výše, byl k zajištění kvality auditu zaveden konkrétní proces, na němž se podílí výbor pro audit. Pokud se statutární auditor nebo auditorská společnost stanou nepřiměřeně závislími na jediném klientovi, výbor pro audit by měl na základě řádných důvodů rozhodnout, zda může daný statutární auditor nebo auditorská společnost v provádění povinného auditu pokračovat. Při přijímání takového rozhodnutí by výbor pro audit měl mimo jiné zohlednit ohrožení nezávislosti a důsledek daného rozhodnutí.
- (8) Poskytování některých služeb mimo povinné audity (neauditorské služby) auditovaným subjektům ze strany statutárních auditorů, auditorských společností nebo členů jejich sítí může ohrozit jejich nezávislost. Je proto vhodné zakázat, aby byly v rámci Unie určité neauditorské služby, například některé služby v oblasti daní a konzultační a poradenské služby poskytovány auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku a podnikům, které ovládá. Mezi služby, které zahrnují jakoukoli úlohu v řízení nebo rozhodovacích procesech auditovaného subjektu, mohou patřit řízení provozního kapitálu, poskytování finančních informací, optimalizace podnikových procesů, řízení hotovosti, převodní ceny, zvyšování efektivity dodavatelského řetězce a podobně. Zakázány by měly být služby spojené s financováním, kapitálovou strukturou a alokací kapitálu a s investiční strategií auditovaného subjektu, s výjimkou poskytování takových služeb, jako jsou například služby hloubkové kontroly, vystavování doporučujících prohlášení v souvislosti s prospekty vydávanými auditovaným subjektem a jiné ověřovací služby.
- (9) Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že statutárním auditorům a auditorským společnostem povolí poskytovat některé daňové a oceňovací služby, pokud jsou nevýznamné nebo nemají samostatně ani v souhrnu přímý vliv na auditovanou účetní závěrku. Zahrnují-li tyto služby agresivní daňové plánování, neměly by být považovány za nevýznamné. Statutární auditor nebo auditorská společnost by tedy tyto služby neměly auditovanému subjektu poskytovat. Statutární auditor nebo auditorská společnost by měli mít možnost poskytovat neauditorské služby, které nejsou zakázané podle tohoto nařízení, pokud bylo poskytnutí těchto služeb předem schváleno výborem pro audit a statutární auditor nebo auditorská společnost se sami přesvědčili o tom, že poskytnutí těchto služeb neohrozí nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti v míře, kterou nelze pomocí vhodných záruk snížit na přijatelnou úroveň.
- (10) V zájmu zabránění střetu zájmů je důležité, aby statutární auditor nebo auditorská společnost před přijetím zakázky na povinný audit subjektu veřejného zájmu nebo pokračováním v jejím provádění posoudili, zda jsou splněny požadavky na nezávislost, a zejména zda není ohrožena jejich nezávislost v důsledku vztahu s daným subjektem. Statutární auditor nebo auditorská společnost by měli každý rok potvrdit svou nezávislost výboru pro audit u auditovaného subjektu a projednat s tímto výborem jakákoliv rizika ohrožení jejich nezávislosti a záruky přijaté pro jejich omezení.
- (11) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ by se měla použít na zpracování osobních údajů prováděné v členských státech v souvislosti s tímto nařízením a nad tímto zpracováním osobních údajů by měly vykonávat dohled příslušné orgány členských států, zejména nezávislé veřejné orgány určené členskými státy. Jakákoli výměna nebo přenos informací ze strany příslušných orgánů by měly proběhnout v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES.
- (12) K vysoké kvalitě auditů by měl přispět i důkladný přezkum řízení kvality práce v rámci jednotlivých zakázek v oblasti povinného auditu. Statutární auditor nebo auditorská společnost by proto neměli vydávat zprávu auditora, dokud nebyl přezkum kvality zakázky dokončen.
- (13) Výsledky povinného auditu subjektu veřejného zájmu by se měly předkládat zúčastněným stranám ve formě zprávy auditora. V zájmu zvýšení důvěry zúčastněných stran v účetní závěrky auditovaného subjektu je zvláště důležité, aby byla zpráva auditora podložena a řádně odůvodněna. Kromě údajů požadovaných podle článku 28 směrnice 2006/43/ES by zpráva auditora měla obsahovat zejména dostatek informací týkajících se nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti a otázky, zda se má za to, že bylo možné daným povinným auditorem zjistit nesrovnalosti, včetně podvodů.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (14) Hodnotu povinného auditu pro auditovaný subjekt by velmi zvýšila lepší komunikace mezi statutárním auditorem či auditorskou společností na jedné straně a výborem pro audit na straně druhé. Kromě pravidelného dialogu při provádění povinného auditu je důležité, aby statutární auditor nebo auditorská společnost předložili výboru pro audit dodatečnou podrobnější zprávu o výsledcích povinného auditu. Tato dodatečná zpráva by neměla být výboru pro audit předložena později než zpráva auditora. Statutární auditor nebo auditorská firma by měli projednat hlavní otázky zmíněné v dodatečné zprávě s výborem pro audit, pokud o to požádá. Rovněž by mělo být možné takovou dodatečnou podrobnou zprávu na základě žádosti zpřístupnit příslušným orgánům odpovědným za dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi a dále třetím osobám, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy.
- (15) Statutární auditoři nebo auditorské společnosti již předkládají příslušným orgánům dohledu nad subjekty veřejného zájmu informace o skutečnostech nebo rozhodnutích, která by mohla představovat porušení pravidel, jimiž se řídí činnost auditovaného subjektu, nebo narušení nepřetržitého fungování auditovaného subjektu. Úkoly dohledu by byly rovněž snazší, pokud by orgány dohledu nad úvěrovými institucemi a pojišťovnami a jejich statutární auditoři a auditorské společnosti měli povinnost vést spolu účinný dialog.
- (16) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010⁽¹⁾ zřídilo Evropskou radu pro systémová rizika (ESRB). Úkolem ESRB je sledovat zvyšování systémového rizika v Unii. S ohledem na informace, k nimž mají statutární auditoři a auditorské společnosti systémově významných finančních institucí přístup, by jejich zkušenosti mohly ESRB při její práci pomoci. Proto by mělo toto nařízení usnadnit vznik každoročního fóra pro dialog mezi statutárními auditory a auditorskými společnostmi, který by probíhal na odvětvovém a anonymizovaném základě.
- (17) Pro posílení důvěry ve statutární auditory a auditorské společnosti, které provádějí povinné audity subjektů veřejného zájmu, a pro zvýšení jejich odpovědnosti je důležité, aby bylo posíleno podávání zpráv o transparentnosti statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Statutární auditoři a auditorské společnosti by proto měli být povinni sdělovat finanční informace, zejména s uvedením svého celkového obrátu rozděleného podle odměn za audity od subjektů veřejného zájmu, odměn za audity od ostatních subjektů a odměn za další služby. Měli by rovněž zpřístupňovat finanční informace na úrovni sítě, do níž patří. Statutární auditoři a auditorské společnosti by měli předkládat příslušným orgánům další doplňující informace o auditorských odměnách s cílem usnadnit jim plnění úkolů v oblasti dohledu.
- (18) Je důležité posílit úlohu výboru pro audit při výběru nového statutárního auditora nebo auditorské společnosti s cílem dosáhnout informovanějšího rozhodování na valné hromadě akcionářů, společníků nebo členů auditovaného subjektu. Při předkládání návrhu valné hromadě by proto správní nebo dozorčí orgán měl vysvětlit, zda se řídí možností upřednostňovanou výborem pro audit, a pokud nikoliv, z jakých důvodů. Doporučení výboru pro audit by mělo obsahovat nejméně dvě možnosti pro auditorskou zakázku a na základě náležitého odůvodnění uvádět, kterou z nich výbor upřednostňuje, aby bylo možné řádně přijmout rozhodnutí. Aby výbor pro audit zajistil spravedlivé a řádné zdůvodnění svého doporučení, měl by použít výsledky povinného výběrového řízení uspořádaného auditovaným subjektem v rámci odpovědnosti výboru pro audit. V tomto výběrovém řízení by auditovaný subjekt neměl statutární auditory anebo auditorské společnosti s malým podílem na trhu omezovat v předkládání nabídek na auditorskou zakázku. Zadávací dokumentace by měla obsahovat transparentní a nediskriminační výběrová kritéria, která budou použita při hodnocení nabídek. Vzhledem k tomu, že takové výběrové řízení by pro podniky s nižší tržní kapitalizací nebo malé a střední subjekty veřejného zájmu mohlo vzhledem k jejich velikosti znamenat neúměrné náklady, je vhodné zprostit tyto podniky a subjekty povinnosti uspořádat výběrové řízení na nového statutárního auditora nebo novou auditorskou společnost.
- (19) Právo valné hromady akcionářů, společníků nebo členů auditovaného subjektu vybrat si statutárního auditora nebo auditorskou společnost by bylo bezcenné, kdyby auditovaný subjekt uzavíral smlouvy se třetími stranami, které by tuto volbu omezovaly. Smluvní ujednání mezi auditovaným subjektem a třetí stranou ohledně jmenování konkrétních auditorů nebo auditorských společností nebo omezení volby na konkrétní statutární auditory nebo auditorské společnosti by se tedy měla považovat za neplatná.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (20) Jmenování více než jednoho statutárního auditora nebo auditorské společnosti subjekty veřejného zájmu by posílilo profesní skepticismus a přispělo ke zvýšení kvality auditů. Toto opatření spolu s přítomností menších auditorských společností na trhu by také umožnilo rozvoj schopností těchto společností, což by rozšířilo výběr statutárních auditorů a auditorských společností pro subjekty veřejného zájmu. Subjekty veřejného zájmu by tedy měly být povzbuzovány a pobízeny, aby jmenovaly k provedení povinného auditu více než jednoho statutárního auditora nebo auditorskou společnost.
- (21) S cílem vyřešit hrozbu spočívající ve spřízněnosti s auditovaným subjektem a posílit tak nezávislost statutárních auditorů a auditorských společností je důležité stanovit maximální možnou dobu trvání auditorské zakázky statutárního auditora nebo auditorské společnosti u jednoho auditovaného subjektu. Toto nařízení poskytuje navíc následující alternativy k prodlužování maximální doby trvání, pomocí kterých se upevní nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti, posílí profesní skepticismus a zvýší kvalita auditu: pravidelné a otevřené povinné vyhlásování nového výběrového řízení nebo jmenování více než jednoho statutárního auditora nebo auditorské společnosti subjekty veřejného zájmu. Zapojení menších auditorských společností do těchto opatření by také umožnilo rozvoj schopností těchto společností, což by přispělo k rozšíření výběru statutárních auditorů a auditorských společností pro subjekty veřejného zájmu. Toto nařízení proto stanoví obě uvedené alternativy coby prostředek k posílení nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti. Měl by být také zaveden vhodný mechanismus pro postupné střídání hlavních partnerů, kteří povinný audit za auditorskou společnost provádějí. Je rovněž důležité stanovit příslušné období, po které statutární auditor nebo auditorská společnost nesmějí provádět povinný audit stejného subjektu. V zájmu zajištění hladkého přechodu by měl předchozí statutární auditor předat novému statutárnímu auditorovi předávací spis s příslušnými informacemi.
- (22) Aby byla zajištěna vysoká úroveň důvěry investorů a spotřebitelů ve vnitřní trh tím, že se zabrání střetu zájmů, měli by statutární auditori a auditorské společnosti podléhat náležitému dohledu příslušných orgánů, které jsou nezávislé na auditorské profesi a mají dostatečné schopnosti, odborné znalosti a prostředky. Členské státy by měly mít možnost přenést nebo povolit příslušnému orgánu přenést na jiné orgány nebo subjekty kterékoli z jeho úkolů kromě těch, které se týkají systému zajištění kvality, vyšetřování a disciplinárních systémů. Členské státy by však měly mít možnost rozhodnout, že úkoly související s disciplinárním systémem přenesou na jiné orgány a subjekty, za předpokladu, že většina osob zapojených do řízení dotčeného orgánu nebo subjektu je nezávislá na auditorské profesi. Vnitrostátní příslušné orgány by měly disponovat pravomocemi nezbytnými k výkonu úkolů v oblasti dohledu, mimo jiné mít možnost přístupu k údajům, možnost získat informace a provádět kontroly. Měly by se specializovat na dohled nad finančními trhy, na plnění povinností týkajících se účetního výkaznictví nebo na dohled nad povinnými audity. Mělo by však být možné, aby dohled nad plněním povinností subjektů veřejného zájmu vykonával příslušný orgán odpovědný za dohled nad těmito subjekty. Financování příslušných orgánů by nemělo být jakýmkoli nepatřičným způsobem ovlivněno statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi.
- (23) Kvalita dohledu by se měla zlepšit, pokud bude existovat účinná spolupráce mezi orgány pověřenými jednotlivými úkoly na vnitrostátní úrovni. Orgány příslušné k dohledu nad dodržováním povinností ve vztahu k povinnému auditu subjektů veřejného zájmu by proto měly spolupracovat s orgány odpovědnými za úkoly stanovené směrnicí 2006/43/ES, s orgány vykonávajícími dohled nad subjekty veřejného zájmu a s finančními zpravodajskými jednotkami uvedenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES⁽¹⁾.
- (24) Pro vysokou kvalitu auditu je nezbytné externí zajištění kvality povinného auditu. Dodává na důvěryhodnosti zveřejněným finančním informacím a poskytuje lepší ochranu akcionářům, investorům, věřitelům i dalším zúčastněným stranám. Na statutární auditory a auditorské společnosti by se proto měl vztahovat systém zajištění kvality, za který budou odpovídat příslušné orgány. Bude tak zajištěna objektivita a nezávislost na auditorské profesi. Přezkumy zajištění kvality by měly být organizovány tak, aby u každého statutárního auditora nebo každé auditorské společnosti provádějících povinné audity subjektů veřejného zájmu byl proveden přezkum zajištění kvality na základě analýzy rizik. Tento přezkum by měl být prováděn alespoň jednou za tři roky v případě statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějících povinné audity subjektů veřejného zájmu jiných než

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

těch, které jsou vymezeny v čl. 2 bodech 17 a 18 směrnice 2006/43/ES, a alespoň jednou za šest let v ostatních případech. Doporučení Komise ze dne 6. května 2008 ohledně externího zajištění kvality u statutárních auditorů a auditorských společností provádějících audit subjektů veřejného zájmu⁽¹⁾ obsahuje informace o tom, jak by měly kontroly probíhat. Rozsah přezkumu zajištění kvality by měl být přiměřený a úměrný rozsahu a komplexnosti podnikání kontrolovaného statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

- (25) Trh s poskytováním služeb povinného auditu subjektům veřejného zájmu se neustále vyvíjí. Je proto nezbytné, aby příslušné orgány sledovaly vývoj na trhu, zejména pokud jde o rizika, která plynou z vysoké koncentrace trhu, mimo jiné v rámci konkrétních odvětví, a činnost výborů pro audit.
- (26) Transparentnost činnosti příslušných orgánů by měla přispět ke zvýšení důvěry investorů a spotřebitelů ve vnitřní trh. Příslušné orgány by tedy měly být povinny podávat pravidelné zprávy o své činnosti a uveřejňovat v souhrnné podobě informace o zjištěních a závěrech kontrol nebo jednotlivé informace, pokud tak stanoví členské státy.
- (27) Spolupráce mezi příslušnými orgány členských států může významně přispět k zajištění trvale vysoké kvality povinných auditů v Unii. Příslušné orgány členských států by proto v nezbytných případech měly vzájemně spolupracovat při výkonu povinností dohledu nad povinnými audity. Měly by se řídit zásadou regulace domovskou zemí a dohledu toho členského státu, v němž jsou statutární auditor nebo auditorská společnost schváleni a v němž má auditovaný subjekt své sídlo. Spolupráce mezi příslušnými orgány by měla být organizována v rámci Výboru evropských orgánů dohledu nad auditem (dále jen „výbor CEAOB“), který by měl být tvořen zástupci příslušných orgánů na vysoké úrovni. Za účelem podpory jednotného uplatňování tohoto nařízení by výbor CEAOB měl mít možnost přijímat nezávazné pokyny nebo stanoviska. Kromě toho by měl usnadňovat výměnu informací, poskytovat poradenství Komisi a přispívat k technickému posuzování a technickému přezkumu.

Pro účely provádění technického posuzování systémů veřejného dohledu ve třetích zemích a v souvislosti s mezinárodní spoluprací v této oblasti mezi členskými státy a třetími zeměmi by měl výbor CEAOB zřídit podskupinu, jíž by předsedal člen jmenovaný Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) (dále jen „orgán ESMA“) (2), a měl by orgán ESMA, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „orgán EBA“) (3) nebo Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecské penzijní pojištění) (dále jen „orgán EIOPA“) (4) požádat o pomoc, pokud se jeho žádost týká mezinárodní spolupráce mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti povinného auditu subjektů veřejného zájmu, na něž tyto Evropské orgány dohledu dohlížejí. Funkci sekretariátu CEAOB by měla zajišťovat Komise a na základě pracovního programu schváleného výborem CEAOB by měla související výdaje zahrnout do svých odhadů pro příští rok.

- (28) Spolupráce mezi příslušnými orgány členských států by měla zahrnovat spolupráci v oblasti přezkumu zajištění kvality a pomoc při vyšetřování v souvislosti s prováděním povinných auditů subjektů veřejného zájmu, včetně případů, kdy šetřené jednání nepředstavuje porušení platného legislativního či regulačního ustanovení dotčeného členského státu. Další formy spolupráce mezi příslušnými orgány členských států by měly zahrnovat možnost vytvoření kolegií příslušných orgánů a vzájemné přenesení úkolů. Při této spolupráci by měl být brán v úvahu koncept sítí, v nichž působí auditoři a společnosti. Příslušné orgány by měly dodržovat příslušná pravidla týkající se ochrany důvěrnosti a zachování mlčenlivosti.

(1) Úř. věst. L 120, 7.5.2008, s. 20.

(2) Evropský orgán dohledu zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

(3) Evropský orgán dohledu zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

(4) Evropský orgán dohledu zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecské penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecské penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

- (29) Provázanost kapitálových trhů si žádá, aby byly vnitrostátní příslušné orgány oprávněny spolupracovat s orgány a subjekty dohledu třetích zemí při výměně informací a přezkumech zajištění kvality. Pokud však spolupráce s orgány třetích zemí souvisí s pracovními materiály k auditu nebo jinými dokumenty, které má v držení statutární auditor nebo auditorská společnost, měly by se použít postupy stanovené ve směrnici 2006/43/ES.
- (30) Pro hladké fungování kapitálových trhů jsou nutné udržitelná kapacita pro audity a konkurenční trh pro služby povinného auditu, na němž je dostatečný výběr statutárních auditorů a auditorských společností schopných provádět povinné audity subjektů veřejného zájmu. Příslušné orgány a Evropská síť pro hospodářskou soutěž (dále jen „síť ECN“) by měly podat zprávu o změnách, jež do struktury trhu s auditorskými službami přineslo toto nařízení.
- (31) Harmonizace postupů přijímání aktů v přenesené pravomoci Komise se Smlouvou o fungování Evropské unie, a zejména s články 290 a 291 této smlouvy, by měla být prováděna případ od případu. Za účelem zohlednění vývoje v oblasti auditu a auditorské profese měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Akty v přenesené pravomoci jsou zejména nezbytné, pokud jde o přijímání mezinárodních auditorských standardů v oblasti auditorské praxe, nezávislosti a vnitřních kontrolních systémů statutárních auditorů a auditorských společností. Přijaté mezinárodní auditorské standardy by neměly měnit požadavky stanovené tímto nařízením ani je doplňovat, s výjimkou přesně vymezených případů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.

Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (32) Pro zajištění právní jistoty a hladkého přechodu na režim zavedený tímto nařízením je důležité přijmout přechodná ustanovení, pokud jde o vstup v platnost povinnosti střídání statutárních auditorů a auditorské společnosti a povinnosti uspořádat výběrové řízení na statutárního auditora a auditorskou společnost.
- (33) Odkazy na ustanovení směrnice 2006/43/ES je třeba považovat za odkazy na vnitrostátní předpisy, kterými se daná ustanovení směrnice 2006/43/ES provádějí. Nový evropský rámec pro audit stanovený tímto nařízením a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/56/EU ⁽¹⁾ nahrazuje stávající požadavky stanovené ve směrnici 2006/43/ES a měl by být vykládán bez odkazu na jakékoli předchozí nástroje, jako například doporučení Komise přijatá na základě minulého rámce.
- (34) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž vyjasnění a lepšího vymezení role povinného auditu subjektů veřejného zájmu, zkvalitnění informací, které statutární auditor nebo auditorská společnost poskytují auditovanému subjektu, investorům a dalším zúčastněným stranám, zkvalitnění komunikačních kanálů mezi auditory a orgány dohledu nad subjekty veřejného zájmu, předcházení střetu zájmů vznikajícímu na základě poskytování neauditorských služeb subjektům veřejného zájmu, omezování rizika vzniku potenciálního střetu zájmů v důsledku zavedeného systému, kdy „auditovaný subjekt vybírá a platí auditora“, či hrozby spočívající ve spřízněnosti s auditovaným subjektem, usnadnění střídání a výběru statutárního auditora nebo auditorské společnosti pro subjekty veřejného zájmu, rozšíření možností volby statutárního auditora a auditorské společnosti pro subjekty veřejného zájmu a zvyšování účinnosti, nezávislosti a jednotnosti právní úpravy a dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi, které provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu, mimo jiné v rámci spolupráce na úrovni Unie, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/56/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek (viz strana 196 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (35) Toto nařízení respektuje základní práva a zásady zakotvené zejména v Listině základních práv Evropské unie, především právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů a svobodu podnikání, a musí být v souladu těmito právy a zásadami uplatňováno.
- (36) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾ a vydal stanovisko dne 23. dubna 2012 ⁽²⁾.
- (37) Nový rámec pro provádění povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu by měl být tvořen tímto nařízením a směrnicí 2014/56/EU; rozhodnutí Komise 2005/909/ES ⁽³⁾ by proto mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví požadavky na provádění povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu, pravidla týkající se organizace a výběru statutárních auditorů a auditorských společností subjekty veřejného zájmu, která mají podpořit jejich nezávislost a zabránit střetu zájmů, a pravidla týkající se dohledu nad tím, zda statutární auditoři a auditorské společnosti jednají v souladu s těmito požadavky.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na:
 - a) statutární auditory a auditorské společnosti provádějící povinné audity subjektů veřejného zájmu;
 - b) subjekty veřejného zájmu.
2. Toto nařízení se použije, aniž je dotčena směrnice 2006/43/ES.
3. Pokud vnitrostátní právní předpisy požadují nebo povolují, aby družstva ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2006/43/ES, spořitelny nebo podobné subjekty uvedené v článku 45 směrnice 86/635/EHS nebo dceřiné společnosti či právní nástupci družstev, spořitelny nebo podobných subjektů uvedených v článku 45 směrnice 86/635/EHS byly členy neziskového auditorského subjektu, může členský stát rozhodnout, že se toto nařízení nebo jeho určitá ustanovení nepoužijí na povinný audit takových subjektů za podmínky, že statutární auditor provádějící povinný audit jednoho z jeho členů a osoby, které by mohly povinný audit ovlivnit, splňují zásady nezávislosti podle směrnice 2006/43/ES.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 336, 6.11.2012, s. 4.

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2005/909/ES ze dne 14. prosince 2005 o zřízení poradní skupiny odborníků pro Komisi a o zjednodušení spolupráce mezi systémy veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi (Úř. věst. L 329, 16.12.2005, s. 38).

4. Pokud vnitrostátní právo požaduje nebo povoluje, aby družstva ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2006/43/ES, spořitelny nebo podobné subjekty uvedené v článku 45 směrnice 86/635/EHS nebo dceřiné společnosti či právní nástupci družstev, spořitelny nebo podobných subjektů uvedených v článku 45 směrnice 86/635/EHS byly členy nezávislého auditorského subjektu, nedospěla by objektivní, rozumná a informovaná osoba k závěru, že vztah založený na členství ohrožuje nezávislost statutárního auditora, pokud jsou při provádění povinného auditu u některého z členů auditorského subjektu uplatňovány zásady nezávislosti ve vztahu ke statutárním auditorům provádějícím audit a osobám, které by mohly povinný audit ovlivnit.

5. Členský stát o takových výjimečných případech nepoužití tohoto nařízení nebo jeho některých ustanovení uvědomí Komisi a Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem (dále jen „výbor CEAOB“) uvedený v článku 30. Sdělí Komisi a výboru CEAOB seznam ustanovení tohoto nařízení, která se nepoužijí na povinný audit subjektů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, a důvody opravňující toto nepoužití.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v článku 2 směrnice 2006/43/ES, s výjimkou výrazu „příslušný orgán“, jak je stanoveno v článku 20 tohoto nařízení.

HLAVA II

PODMÍNKY PROVÁDĚNÍ POVINNÉHO AUDITU SUBJEKTŮ VEŘEJNÉHO ZÁJMU

Článek 4

Odměny za audit

1. Odměny za poskytování povinných auditů subjektům veřejného zájmu nesmějí být podmíněné.

Aniž je dotčen článek 25 směrnice 2006/43/ES, pro účely prvního pododstavce se podmíněnými odměnami rozumí odměny za auditorské zakázky vypočítané podle předem určených pravidel v závislosti na výstupech nebo výsledcích transakce nebo na výsledcích vykonané práce. Odměny nelze považovat za podmíněné, pokud je stanovil soud nebo příslušný orgán.

2. Pokud statutární auditor nebo auditorská společnost poskytuje auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku nebo podnikům, které ovládá, po dobu tří nebo více po sobě jdoucích účetních období neauditorské služby, které nejsou uvedeny v čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení, je celková výše odměn za tyto služby omezena na nejvýše 70 % průměru odměn, které byly během posledních tří po sobě jdoucích účetních období zaplacený za povinný audit či audit auditovaného subjektu a případně jeho mateřského podniku, podniků, které ovládá, a konsolidované účetní závěrky dané skupiny podniků.

Pro účely omezení stanoveného v prvním pododstavci jsou vyloučeny neauditorské služby, které nejsou uvedeny v čl. 5 odst. 1 a které jsou požadovány podle vnitrostátních nebo unijních právních předpisů.

Členské státy mohou stanovit, že příslušný orgán může na základě žádosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti ve výjimečných případech povolit, aby se na statutárního auditora nebo auditorskou společnost v souvislosti s určitým auditovaným subjektem po dobu nejvýše dvou účetních období nevztahovaly požadavky podle prvního pododstavce.

3. V případě, že celková výše odměn od subjektu veřejného zájmu přesáhne v každém z posledních tří po sobě jdoucích účetních období 15 % celkové výše odměn vyplacených statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti nebo případně auditorovi skupiny provádějícímu povinný audit v každém z těchto účetních období, informuje statutární auditor, auditorská společnost nebo auditor skupiny o této skutečnosti výbor pro audit a projednají s ním rizika ohrožující jejich nezávislost a záruky přijaté k jejich omezení. Výbor pro audit uváží, zda bude auditorská zakázka předmětem přezkumu řízení kvality provedeného jiným statutárním auditorem nebo auditorskou společností před tím, než bude vydána zpráva auditora.

Pokud odměny od daného subjektu veřejného zájmu nadále přesahují 15 % celkové výše odměn obdržených daným statutárním auditorem, auditorskou společností nebo případně auditorem skupiny provádějícím povinný audit, rozhodne výbor pro audit na základě objektivních důvodů, zda daný statutární auditor, auditorská společnost nebo auditor skupiny dotčeného subjektu nebo skupiny subjektů mohou povinný audit nadále provádět v průběhu dalšího období, které v žádném případě nesmí být delší než dva roky.

4. Členské státy mohou uplatňovat přísnější požadavky, než stanoví tento článek.

Článek 5

Zákaz poskytování neauditorských služeb

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu, ani žádný člen sítě, do níž daný statutární auditor nebo auditorská společnost případně patří, nesmí přímo ani nepřímo poskytovat v rámci Unie auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku ani podnikům, které ovládá, žádné zakázané neauditorské služby:

- a) v době od začátku účetního období, které je předmětem auditu, do vydání zprávy auditora a
- b) v účetním období, které bezprostředně předchází době uvedené v písmeni a), pokud jde o služby uvedené v písmeni g) druhého pododstavce.

Pro účely tohoto článku se zakázanými neauditorskými službami rozumí:

- a) poskytování daňových služeb týkajících se:
 - i) sestavování daňového přiznání,
 - ii) daně ze mzdy,
 - iii) celních poplatků,
 - iv) vyhledávání veřejných dotací a daňových pobídek, s výjimkou těch, u kterých je podpora ze strany statutárního auditora nebo auditorské společnosti požadována právním předpisem,
 - v) podpory související s daňovými kontrolami prováděnými správcem daně, s výjimkou takové podpory ze strany statutárního auditora nebo auditorské společnosti, která je požadována právním předpisem,
 - vi) výpočtu přímé a nepřímé daně a odložené daně,
 - vii) poskytování daňového poradenství;
- b) služby zahrnující účast na řízení a rozhodování auditovaného subjektu;
- c) účetnictví a sestavování účetních záznamů a účetních závěrek;
- d) služby mzdového účetnictví;
- e) navrhování a zavádění postupů vnitřní kontroly nebo řízení rizik, které se týkají přípravy nebo kontroly finančních informací či navrhování a zavádění technologických systémů pro finanční informace;

- f) oceňovací služby, včetně ocenění souvisejících s pojistně-matematickými službami nebo se službami pomoci při soudních sporech;
- g) právní služby, pokud jde o:
 - i) všeobecné právní poradenství,
 - ii) jednání jménem auditovaného subjektu nebo
 - iii) advokátní zastupování při řešení soudních sporů;
- h) služby související s funkcí vnitřního auditu auditovaného subjektu;
- i) služby spojené s financováním, kapitálovou strukturou a alokací kapitálu a s investiční strategií auditovaného subjektu, s výjimkou poskytování ověřovacích služeb v souvislosti s účetní závěrkou, jako je vystavování ověřovacích prohlášení v souvislosti s prospekty vydávanými auditovaným subjektem nebo služby hloubkové kontroly;
- j) podpora akcí auditovaného subjektu, obchodování s nimi nebo jejich upisování;
- k) služby v oblasti lidských zdrojů týkající se:
 - i) řízení v pozici, která má významný vliv na přípravu účetních záznamů nebo účetních závěrek, na něž se vztahuje povinný audit, pokud tyto služby zahrnují:
 - vyhledávání uchazečů o tyto pozice nebo
 - kontrolu referencí uchazečů o tyto pozice,
 - ii) navrhování struktury organizace a
 - iii) kontroly nákladů.

2. Členské státy mohou zakázat jiné služby, než jsou služby uvedené v odstavci 1, pokud dospějí k závěru, že by tyto služby mohly ohrozit nezávislost. Členské státy uvědomí Komisi o jakýchkoli zakázaných službách doplněných na seznam uvedený v odstavci 1.

3. Odchylně od odst. 1 druhého pododstavce mohou členské státy povolit poskytování služeb uvedených v písm. a) bodu i) a písm. a) bodu iv) až vii) a v písmeni f), pokud jsou splněny tyto požadavky:

- a) služby nemají přímý vliv nebo mají samostatně nebo v souhrnu nevýznamný vliv na auditovanou účetní závěrku;
- b) odhad jejich vlivu na auditovanou účetní závěrku je uceleným způsobem zdokumentován a vysvětlen v dodatečně zprávě určené výboru pro audit uvedené v článku 11 a
- c) statutární auditor nebo auditorská společnost splňuje zásady nezávislosti stanovené ve směrnici 2006/43/ES.

4. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektů veřejného zájmu a jakýkoli člen sítě, do níž daný statutární auditor nebo auditorská společnost případně patří, může auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku nebo podnikům, které ovládá, poskytovat jiné neauditorské služby než zakázané neauditorské služby uvedené v odstavcích 1 a 2, a to za podmínky schválení výborem pro audit po náležitém posouzení možného ohrožení nezávislosti a příslušných záruk v souladu s článkem 22b směrnice 2006/43/ES. Výbor pro audit vydá tam, kde je to namístě, pokyny ohledně služeb uvedených v odstavci 3.

Členské státy mohou stanovit přísnější pravidla vymezuující podmínky, za nichž může statutární auditor, auditorská společnost nebo člen sítě, do níž daný statutární auditor nebo auditorská společnost patří, poskytovat auditovanému subjektu, jeho mateřskému podniku nebo podnikům, které ovládá, jiné neauditorské služby než zakázané neauditorské služby uvedené v odstavci 1.

5. Pokud člen sítě, do níž patří statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu, poskytuje jakékoli neauditorské služby uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku podniku založenému v třetí zemi, jenž je ovládán auditovaným subjektem veřejného zájmu nebo je pod jeho kontrolou, dotčený statutární auditor nebo auditorská společnost posoudí, zda by toto poskytování služeb členem sítě neohrozilo jejich nezávislost.

Pokud dochází k dopadu na jejich nezávislost, statutární auditor nebo auditorská společnost případně přijmou záruky, kterými rizika vyplývající z tohoto poskytování služeb v třetí zemi omezí. Statutární auditor nebo auditorská společnost mohou pokračovat v provádění povinného auditu subjektu veřejného zájmu pouze v případě, že mohou v souladu s článkem 6 tohoto nařízení a článkem 22b směrnice 2006/43/ES odůvodnit, že takové poskytování služeb nemá vliv na jejich profesionální úsudek a na zprávu auditora.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že

- a) účast na rozhodování auditovaného subjektu a poskytování služeb uvedených v odst. 1 druhém pododstavci písm. b), c) a e) v každém případě ovlivňuje nezávislost a že tento vliv nelze zmírnit prostřednictvím žádných záruk;
- b) poskytování služeb uvedených v odst. 1 druhém pododstavci, kromě služeb uvedených v odst. 1 písm. b), c) a e) uvedeného pododstavce, ovlivňuje nezávislost a vyžaduje tedy přijetí záruk k omezení tohoto vlivu.

Článek 6

Příprava na povinný audit a posuzování rizika ohrožení nezávislosti

1. Dříve než statutární auditor nebo auditorská společnost přijmou zakázku na provedení povinného auditu subjektu veřejného zájmu nebo budou v jejím provádění pokračovat, posoudí a zdokumentují kromě splnění ustanovení článku 22b směrnice 2006/43/ES tyto skutečnosti:

- a) zda statutární auditor nebo auditorská společnost splňují požadavky uvedené v člancích 4 a 5 tohoto nařízení;
- b) zda jsou splněny podmínky článku 17 tohoto nařízení;
- c) integritu členů dozorčího orgánu, správního orgánu a řídicího orgánu subjektu veřejného zájmu, a to aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES.

2. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí:

- a) každý rok výboru pro audit písemně potvrzovat, že statutární auditor, auditorská společnost, auditorští partneři a členové vyššího i nižšího vedení provádějící povinný audit jsou na auditovaném subjektu nezávislí;
- b) projednat s výborem pro audit případná rizika ohrožující jejich nezávislost a záruky ke zmírnění těchto rizik, tak jak jimi byly zdokumentovány podle odstavce 1.

Článek 7

Nesrovnalosti

Aniž je dotčen článek 12 tohoto nařízení a směrnice 2005/60/ES, v případě, že má statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu podezření nebo oprávněné důvody k podezření, že může dojít nebo došlo k nesrovnalostem, včetně podvodů, ve vztahu k účetní závěrce auditovaného subjektu, musí o tom informovat auditovaný subjekt a vyzvat jej, aby záležitost prošetřil a přijal vhodná opatření za účelem nápravy daných nesrovnalostí a zajištění toho, aby se tyto nesrovnalosti do budoucna neopakovaly.

Pokud auditovaný subjekt záležitost neprošetří, statutární auditor nebo auditorská společnost o tom informují orgány pověřené členskými státy vyšetřováním takových nesrovnalostí.

Pokud statutární auditor nebo auditorská společnost v dobré víře informují tyto orgány o jakýchkoli nesrovnalostech uvedených v prvním pododstavci, nejedná se o porušení smluvních ani zákonných omezení zveřejňování informací.

Článek 8

Přezkum řízení kvality zakázky

1. Před vydáním zpráv uvedených v článcích 10 a 11 se provede přezkum řízení kvality zakázky (v tomto článku dále jen „přezkum“), při kterém se posoudí, zda statutární auditor nebo klíčový auditorský partner mohl reálně dospět k výroku a závěrům obsaženým v návrhu těchto zpráv.
2. Přezkum provede osoba pověřená přezkumem řízení kvality zakázky (v tomto článku dále jen „osoba provádějící přezkum“). Touto osobou provádějící přezkum je statutární auditor, který se neúčastní provádění povinného auditu, s nímž přezkum řízení kvality zakázky souvisí.
3. Odchylně od odstavce 2, pokud povinný audit provádí auditorská společnost a všichni statutární auditoři se podílejí na provádění daného povinného auditu nebo pokud povinný audit provádí statutární auditor, který není společníkem ani zaměstnancem auditorské společnosti, zajistí statutární auditor nebo auditorská společnost, aby přezkum provedl jiný statutární auditor. Zpřístupnění dokumentů nebo informací nezávislé osobě provádějící přezkum pro účely tohoto článku se nepovažuje za porušení mlčenlivosti. Na dokumenty a informace zpřístupněné osobě provádějící přezkum se pro účely tohoto článku vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost.
4. Při provádění přezkumu zaznamená osoba provádějící přezkum alespoň:
 - a) informace ústně a písemně poskytnuté statutárním auditorem nebo klíčovým auditorským partnerem dokládající důležité úsudky a hlavní zjištění, k nimž se dospělo v průběhu provedených auditorských postupů, a závěry, jež byly z těchto zjištění vyvozeny, ať již tyto informace byly poskytnuty na žádost osoby provádějící přezkum, či nikoli;
 - b) výroky statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera obsažené v návrhu zpráv uvedených v článcích 10 a 11.
5. Přezkum musí posoudit alespoň tyto prvky:
 - a) nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti na auditovaném subjektu;
 - b) závažná rizika, která jsou významná z hlediska povinného auditu a která statutární auditor nebo klíčový auditorský partner zjistil při jeho provádění, a opatření, jež přijal, aby těmto rizikům vhodným způsobem čelil;
 - c) argumentaci statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera, zejména pokud jde o úroveň významnosti a závažná rizika uvedená v písmenu b);
 - d) případné žádosti o poradenství od externích odborníků a provádění tohoto poradenství;
 - e) povahu a rozsah napravených i nenapravených nesprávností v účetní závěrce, které byly zjištěny v průběhu provádění auditu;
 - f) témata projednávaná s výborem pro audit a řídicím nebo dozorčím orgánem auditovaného subjektu;
 - g) témata projednávaná s příslušnými orgány a případně s dalšími třetími stranami;
 - h) informace o tom, zda dokumenty a informace vybrané ze spisu osobou provádějící přezkum dokládají výrok statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera obsažený v návrhu zpráv uvedených v článcích 10 a 11.

6. Osoba provádějící přezkum projedná výsledky přezkumu se statutárním auditorem nebo klíčovým auditorským partnerem. Auditorská společnost stanoví postupy pro určení způsobu, jakým mají být řešeny případné neshody mezi klíčovým auditorským partnerem a osobou provádějící přezkum.
7. Statutární auditor nebo auditorská společnost a osoba provádějící přezkum vedou záznamy o výsledcích přezkumu a o úvahách, na nichž se tyto výsledky zakládají.

Článek 9

Mezinárodní auditorské standardy

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 39 mezinárodní auditorské standardy uvedené v článku 26 směrnice 2006/43/ES v oblasti auditorské praxe, nezávislosti a vnitřních systémů kontroly statutárních auditorů a auditorských společností pro účely uplatňování těchto standardů v rámci Unie, za předpokladu, že tyto standardy splňují požadavky podle čl. 26 odst. 3 písm. a), b) a c) směrnice 2006/43/ES a nemění žádné požadavky tohoto nařízení ani nedoplňují žádné jeho požadavky kromě požadavků stanovených v člancích 7, 8 a 18 tohoto nařízení.

Článek 10

Zpráva auditora

1. Statutární auditor či auditori nebo auditorská společnost či společnosti uvedou výsledky povinného auditu subjektu veřejného zájmu ve zprávě auditora.
2. Zpráva auditora musí být vypracována v souladu s článkem 28 směrnice 2006/43/ES a kromě toho musí alespoň:
 - a) uvádět, kdo nebo který orgán statutárního auditora či auditory nebo auditorskou společnost či společnosti jmenoval;
 - b) uvádět datum jmenování a období celkové nepřerušené činnosti včetně dřívějších prodloužení zakázek a opětovných jmenování statutárních auditorů nebo auditorských společností;
 - c) coby skutečnosti podporující výrok auditora obsahovat:
 - i) popis nejpodstatnějších posuzovaných rizik významné nesprávnosti, včetně posuzovaných rizik významné nesprávnosti způsobené podvodem,
 - ii) shrnutí reakce auditora na tato rizika a
 - iii) v příslušných případech klíčové připomínky v souvislosti s danými riziky.

Pokud je to relevantní z hlediska výše uvedených informací obsažených ve zprávě auditora ohledně jednotlivých podstatných auditorských rizik významné nesprávnosti, uvede se ve zprávě auditora jasný odkaz na příslušné údaje v účetní závěrce;

 - d) obsahovat vysvětlení toho, do jaké míry bylo možné dotčeným povinným auditem zjistit nesrovnalosti, včetně podvodů;
 - e) obsahovat potvrzení, že auditorský výrok souhlasí s dodatečnou zprávou určenou výboru pro audit uvedenou v článku 11;
 - f) obsahovat prohlášení o tom, že nebyly poskytnuty zakázané neauditorské služby uvedené v čl. 5 odst. 1 a že statutární auditor či auditori nebo auditorská společnost či společnosti byli při provádění auditu nezávislí na auditovaném subjektu;
 - g) uvádět informace o jakýchkoli službách kromě povinného auditu, které byly statutárním auditorem nebo auditorskou společností poskytnuty auditovanému subjektu a podnikům, které ovládá, a které nebyly uvedeny ve zprávě vedení podniku nebo účetní závěrce.

Členské státy mohou stanovit dodatečné požadavky týkající se obsahu zprávy auditora.

3. Zpráva auditora nesmí s výjimkou požadavku podle odst. 2 písm. e) obsahovat křížové odkazy na dodatečnou zprávu určenou výboru pro audit uvedenou v článku 11. Zpráva auditora musí být formulována jasně a jednoznačně.

4. Statutární auditor nebo auditorská společnost nesmějí použít název žádného příslušného orgánu způsobem, který by znamenal nebo naznačoval, že tento orgán potvrzuje nebo schvaluje zprávu auditora.

Článek 11

Dodatečná zpráva určená výboru pro audit

1. Statutární auditori nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit subjektů veřejného zájmu předloží výboru pro audit auditovaného subjektu dodatečnou zprávu nejpozději v den předložení zprávy auditora uvedené v článku 10. Členské státy mohou navíc požadovat, aby tato dodatečná zpráva byla předložena správní nebo dozorčí radě auditovaného subjektu.

Pokud auditovaný subjekt nedisponuje výborem pro audit, dodatečná zpráva se předkládá orgánu, který v auditovaném subjektu plní rovnocennou funkci. Členské státy mohou povolit, aby výbor pro audit tuto dodatečnou zprávu zpřístupnil třetím stranám stanoveným vnitrostátním právem.

2. Dodatečná zpráva určená výboru pro audit musí být vypracována písemně. Musí v ní být vysvětleny výsledky provedeného povinného auditu a musí obsahovat alespoň:

- a) prohlášení o nezávislosti uvedené v čl. 6 odst. 2 písm. a);
- b) pokud povinný audit prováděla auditorská společnost, musí být ve zprávě uvedeni jednotliví klíčoví auditorští partneři zapojení do daného auditu;
- c) informace o případné skutečnosti, že statutární auditor nebo auditorská společnost přijali opatření k tomu, aby některou z jejich činností provedl jiný statutární auditor nebo auditorská společnost, kteří nejsou členy téže sítě, nebo že využili práce externích odborníků, a dále potvrzení o nezávislosti poskytnuté daným jiným statutárním auditorem nebo auditorskou společností nebo externím odborníkem;
- d) popis povahy, frekvence a rozsahu komunikace s výborem pro audit nebo orgánem, který v auditovaném subjektu plní rovnocenné funkce, s řídicím orgánem a správním nebo dozorčím orgánem auditovaného subjektu, včetně termínů jednání s těmito orgány;
- e) popis rozsahu a časového rozvrhu auditu;
- f) popis rozdělení úkolů mezi statutární auditory nebo auditorské společnosti, pokud byl jmenován více než jeden auditor nebo auditorská společnost;
- g) popis použité metodiky, včetně toho, které kategorie rozvahy byly ověřovány přímo a které byly ověřovány na základě kontroly systému a souladu, včetně vysvětlení případných podstatných změn váhy věcné kontroly a kontroly souladu v porovnání s předchozím rokem, a to i v případě, že byl povinný audit v předchozím roce proveden jiným statutárním auditorem či auditory nebo auditorskou společností či společnostmi;
- h) kvantitativní úroveň významnosti použitou při provedení povinného auditu pro účetní závěrku jakožto celek a případně úroveň či úrovně významnosti pro konkrétní kategorie transakcí, zůstatků účtů nebo údajů, jakož i kvalitativní faktory zohledněné při stanovování úrovně významnosti;
- i) vyhodnocení a vysvětlení událostí nebo okolností, které byly zjištěny v průběhu auditu a jež by mohly vyvolat podstatné pochybnosti o předpokladu dalšího trvání podniku, a otázky, zda tyto události nebo okolnosti představují významnou nejistotu, a dále souhrnné informace o všech zárukách, doporučujících prohlášeních, závazcích veřejného zásahu a dalších podpůrných opatřeních zohledněných při hodnocení předpokladu dalšího trvání podniku;

- j) informace o jakýchkoli závažných nedostatcích systému vnitřní finanční kontroly auditovaného subjektu nebo, v případě konsolidované účetní závěrky, mateřského podniku, jakož i jejich účetního systému. U každého z těchto závažných nedostatků se v dodatečné zprávě uvede, zda tyto nedostatky byly vedením vyřešeny;
- k) informace o veškerých významných záležitostech, které se týkají skutečného nesouladu s právními předpisy nebo stanovami odhaleného v průběhu auditu nebo podezření na takový nesoulad, jsou-li tyto záležitosti pokládány za důležité pro to, aby výbor pro audit mohl plnit své úkoly;
- l) informace o použitých metodách oceňování jednotlivých položek v roční nebo konsolidované účetní závěrce včetně případného dopadu jejich změn, jakož i posouzení těchto metod;
- m) v případě povinného auditu konsolidované účetní závěrky vysvětlení rozsahu konsolidace a kritérií uplatněných auditovaným subjektem pro vyloučení uplatněných ve vztahu k případným nekonsolidovaným subjektům, jakož i vysvětlení toho, zda jsou uplatněná kritéria v souladu s příslušným rámcem účetního výkaznictví;
- n) uvedení případné auditorské činnosti, kterou v souvislosti s povinným auditem konsolidované účetní závěrky provádí jeden nebo více auditorů ze třetí země, statutárních auditorů ze třetí země, auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorských společností ze třetí země, které nejsou členy téže sítě jako auditor konsolidované účetní závěrky;
- o) informace o tom, zda auditovaný subjekt poskytl všechna požadovaná vysvětlení a dokumenty;
- p) informace o:
 - i) případných významných potížích, které se během povinného auditu vyskytly,
 - ii) případných významných záležitostech, které byly v souvislosti s povinným auditem projednávány v rozhovorech nebo v korespondenci s vedením, a
 - iii) případných dalších záležitostech, jež vyplynuly z povinného auditu a jež mají dle profesionálního úsudku auditora význam pro dohled nad procesem účetního výkaznictví.

Členské státy mohou stanovit další požadavky týkající se obsahu dodatečné zprávy určené výboru pro audit.

Na základě žádosti statutárního auditora, auditorské společnosti nebo výboru pro audit projedná statutární auditor či auditori nebo auditorská společnost či společnosti klíčové záležitosti vyplývající z povinného auditu a uvedené v dodatečné zprávě určené výboru pro audit, zejména v prvním pododstavci písm. j), s výborem pro audit, správním orgánem nebo případně dozorčím orgánem auditovaného subjektu.

3. V případě současného jmenování více než jednoho statutárního auditora nebo auditorské společnosti musí být v dodatečné zprávě určené výboru pro audit vysvětleny důvody jakýchkoli případných neshod mezi nimi ohledně auditorských postupů, účetních pravidel nebo dalších otázek týkajících se provádění povinného auditu.

4. Dodatečná zpráva určená výboru pro audit musí být podepsána a opatřena datem. V případě, že povinný audit provádí auditorská společnost, musí být dodatečná zpráva určená výboru pro audit podepsána statutárním auditorem či auditory, kteří povinný audit provedli jménem auditorské společnosti.

5. V souladu s vnitrostátními právními předpisy statutární auditor či auditori nebo auditorská společnost či společnosti na žádost bezodkladně zpřístupní dodatečnou zprávu příslušným orgánům ve smyslu čl. 20 odst. 1.

Článek 12

Zpráva určená orgánům dohledu nad subjekty veřejného zájmu

1. Aniž jsou dotčeny článek 55 směrnice 2004/39/ES, článek 63 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾, čl. 15 odst. 4 směrnice 2007/64/ES, článek 106 směrnice 2009/65/ES, čl. 3 odst. 1 směrnice 2009/110/ES a článek 72 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽²⁾, statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit subjektu veřejného zájmu má povinnost oznámit neprodleně příslušným orgánům dohledu nad daným subjektem veřejného zájmu nebo, v případech stanovených dotčeným členským státem, příslušnému orgánu odpovědnému za dohled nad auditorem nebo auditorskou společností jakékoli informace týkající se subjektu veřejného zájmu, o nichž se dozví při výkonu uvedeného povinného auditu a jež mohou vyústit v některou z těchto událostí:

- a) významné porušení právních a správních předpisů, které stanoví případné podmínky, jimiž se řídí povolování, nebo které vymezí konkrétní pravidla výkonu činností subjektu veřejného zájmu;
- b) závažné ohrožení nepřetržitého fungování subjektu veřejného zájmu nebo podstatné pochybnosti v tomto ohledu;
- c) odmítnutí vydat výrok auditora k účetní závěrce nebo vydání záporného výroku či výroku s výhradou.

Statutární auditori nebo auditorské společnosti mají dále povinnost nahlásit jakékoli informace uvedené výše v prvním pododstavci písm. a), b) nebo c), které se dozvědí při provádění povinného auditu podniku, jenž má úzká propojení se subjektem veřejného zájmu, pro který statutární auditor nebo auditorská společnost provádějí povinný audit. Pro účely tohoto článku se „úzkým propojením“ rozumí úzké propojení ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 38 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽³⁾.

Členské státy mohou od statutárního auditora nebo auditorské společnosti požadovat další informace, pokud je to podle vnitrostátních právních předpisů nutné pro účinný dohled nad finančním trhem.

2. Musí být navázán efektivní dialog mezi příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými institucemi a pojišťovny na straně jedné a statutárním auditorem či auditory a auditorskou společností či společnostmi, které provádějí povinný audit daných institucí a pojišťoven, na straně druhé. Odpovědnost za splnění tohoto požadavku mají obě strany.

Evropská rada pro systémová rizika (ESRB) a výbor CEAOB uspořádají nejméně jednou ročně schůzku se statutárními auditory a auditorskými společnostmi nebo sítěmi, které provádějí povinný audit všech globálních systémově významných finančních institucí oprávněných k činnosti v Unii, jež byly identifikovány v mezinárodním měřítku, s cílem získat od nich informace o odvětvových či jakýchkoli významných změnách, k nimž v těchto institucích dochází.

V zájmu usnadnění plnění úkolů uvedených v prvním pododstavci vydají Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „orgán EBA“) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „orgán EIOPA“), při zohlednění aktuálních postupů dohledu a v souladu s článkem 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a s článkem 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, pokyny určené příslušným orgánům vykonávajícím dohled nad úvěrovými institucemi a pojišťovny.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

3. Pokud statutární auditor nebo auditorská společnost, nebo případně síť v dobré víře uvědomí příslušné orgány nebo Evropskou radu pro systémová rizika a výbor CEAOB o jakýchkoli informacích uvedených v odstavci 1 nebo informacích zjištěných v rámci dialogu podle odstavce 2, nejedná se o porušení smluvních ani zákonných omezení pro poskytování informací.

Článek 13

Zpráva o transparentnosti

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit či audity subjektů veřejného zájmu musejí do čtyř měsíců od konce každého účetního období zveřejnit výroční zprávu o transparentnosti. Tato zpráva o transparentnosti se zveřejňuje na internetových stránkách statutárního auditora nebo auditorské společnosti a musí být na těchto internetových stránkách dostupná po dobu nejméně pěti let ode dne jejího zveřejnění na těchto internetových stránkách. Pokud je statutární auditor zaměstnán auditorskou společností, povinnosti stanovené tímto článkem musí splnit tato auditorská společnost.

Statutární auditor nebo auditorská společnost mají možnost svoji zveřejněnou výroční zprávu o transparentnosti aktualizovat. V takovém případě statutární auditor nebo auditorská společnost uvedou, že se jedná o aktualizovanou verzi zprávy, a původní verze zprávy zůstane nadále dostupná na internetových stránkách.

O zveřejnění nebo případné aktualizaci zprávy o transparentnosti na internetových stránkách statutárního auditora nebo auditorské společnosti informují statutární auditoři a auditorské společnosti příslušné orgány.

2. Výroční zpráva o transparentnosti musí obsahovat alespoň tyto údaje:

- a) popis právní formy a vlastnické struktury auditorské společnosti;
- b) v případě, že statutární auditor nebo auditorská společnost jsou členy sítě,
 - i) popis sítě a její právní uspořádání a strukturu,
 - ii) jména jednotlivých statutárních auditorů vykonávajících svou činnost vlastním jménem na vlastní účet nebo názvy auditorských společností patřících do dané sítě,
 - iii) země, kde jednotliví statutární auditoři vykonávající svou činnost vlastním jménem na vlastní účet nebo auditorské společnosti patřící do dané sítě plní roli statutárního auditora nebo mají své sídlo, správní ústředí nebo hlavní místo podnikání,
 - iv) celkový získaný obrat z povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek vytvořený statutárními auditory vykonávajícími svou činnost vlastním jménem na vlastní účet nebo auditorskými společnostmi patřícími do sítě;
- c) popis struktury řízení auditorské společnosti;
- d) popis vnitřního systému řízení kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti a prohlášení správního nebo řídicího orgánu o účinnosti jeho fungování;
- e) údaj o tom, kdy byl proveden poslední přezkum zajištění kvality podle článku 26;
- f) seznam subjektů veřejného zájmu, u kterých statutární auditor nebo auditorská společnost prováděli povinný audit v předchozím účetním období;
- g) prohlášení o nezávislosti činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti, které rovněž potvrdí, že byl proveden vnitřní přezkum dodržování nezávislosti;
- h) prohlášení o strategii, kterou statutární auditor nebo auditorská společnost uplatňují v oblasti průběžného vzdělávání statutárních auditorů podle článku 13 směrnice 2006/43/ES;

- i) informace o tom, na základě čeho se v auditorských společnostech vypočítává odměna společníků;
- j) popis strategie, kterou statutární auditor nebo auditorská společnost uplatňují pro účely střídání klíčových auditorských partnerů a zaměstnanců podle čl. 17 odst. 7;
- k) pokud tyto údaje nejsou uvedeny v účetní závěrce ve smyslu čl. 4 odst. 2 směrnice 2013/34/EU, informace o celkovém obratu statutárního auditora nebo auditorské společnosti rozděleném na následující kategorie:
 - i) příjmy z povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu a subjektů patřících do skupiny podniků, jejichž mateřský podnik je subjektem veřejného zájmu,
 - ii) příjmy z povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek jiných subjektů,
 - iii) příjmy z povolených neauditorských služeb poskytovaných subjektům, jejichž audit statutární auditor nebo auditorská společnost provádí, a
 - iv) příjmy z neauditorských služeb poskytovaných jiným subjektům.

Za výjimečných okolností se může statutární auditor nebo auditorská společnost rozhodnout, že nezveřejní informace požadované v písmenu f) prvního pododstavce v míře nutné k tomu, aby omezila bezprostřední a významné ohrožení osobní bezpečnosti jakékoli osoby. Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí být s to dokázat příslušným orgánům, že takové ohrožení existuje.

3. Zpráva o transparentnosti musí být podepsána statutárním auditorem nebo auditorskou společností.

Článek 14

Informování příslušných orgánů

Statutární auditor a auditorská společnost každoročně předloží svému příslušnému orgánu seznam auditovaných subjektů veřejného zájmu podle příjmu od nich získaného, který rozdělí na:

- a) příjmy z povinného auditu;
- b) příjmy z neauditorských služeb, které nejsou uvedeny v čl. 5 odst. 1 a které jsou požadovány unijním nebo vnitrostátním právem, a
- c) příjmy z neauditorských služeb, které nejsou uvedeny v čl. 5 odst. 1 a které nejsou požadovány unijním ani vnitrostátním právem.

Článek 15

Uchovávání záznamů

Statutární auditoři a auditorské společnosti uchovávají dokumenty a informace uvedené v čl. 4 odst. 3, článku 6, článku 7, čl. 8 odst. 4 až 7, článcích 10 a 11, čl. 12 odst. 1 a 2, článku 14, čl. 16 odst. 2, 3 a 5 tohoto nařízení a v článcích 22b, 24a, 24b, 27 a 28 směrnice 2006/43/ES po dobu nejméně pěti let od vytvoření daných dokumentů nebo informací.

Členské státy mohou po statutárních auditorech a auditorských společnostech požadovat, aby dokumenty a informace uvedené v prvním pododstavci uchovávaly po delší období v souladu s jejich pravidly pro ochranu osobních údajů a správními a soudními postupy.

HLAVA III

JMENOVÁNÍ STATUTÁRNÍCH AUDITORŮ NEBO AUDITORSKÝCH SPOLEČNOSTÍ SUBJEKTY VEŘEJNÉHO ZÁJMU

Článek 16

Jmenování statutárních auditorů nebo auditorských společností

1. Pro účely uplatňování čl. 37 odst. 1 směrnice 2006/43/ES se na jmenování statutárních auditorů a auditorských společností subjekty veřejného zájmu uplatní podmínky uvedené v odstavcích 2 až 5 tohoto článku, případně s výhradou podle článku 7.

V případě použití čl. 37 odst. 2 směrnice 2006/43/ES uvědomí subjekt veřejného zájmu příslušný orgán o uplatnění alternativních systémů nebo způsobů jmenování v daném článku uvedených. V takovém případě se nepoužijí odstavce 2 až 5 tohoto článku.

2. Výbor pro audit předloží správnímu nebo dozorčímu orgánu auditovaného subjektu doporučení týkající se jmenování statutárních auditorů nebo auditorských společností.

Pokud se nejedná o prodloužení auditorské zakázky podle čl. 17 odst. 1 a čl. 17 odst. 2, musí být dané doporučení odůvodněno a obsahovat alespoň dvě možnosti auditorské zakázky a výbor pro audit musí vyjádřit, kterou z nich upřednostňuje, a tuto volbu řádně odůvodnit.

Ve svém doporučení výbor pro audit uvede, že jeho doporučení nebylo vystaveno vlivu třetí strany a že nepodléhá žádnému ujednání uvedenému v odstavci 6.

3. Pokud se nejedná o prodloužení auditorské zakázky podle čl. 17 odst. 1 a 2, bude doporučení výboru pro audit uvedené v odstavci 2 tohoto článku vypracováno na základě výběrového řízení, které uspořádá auditovaný subjekt v souladu s následujícími kritérii:

- a) auditovaný subjekt musí mít možnost vyzvat kteréhokoli statutárního auditora nebo auditorskou společnost k předložení nabídky na poskytování služeb povinného auditu za předpokladu, že bude dodržen čl. 17 odst. 3 a že pořádání výběrového řízení žádným způsobem nezamezí účasti společností, které získaly v dotyčném členském státě v předchozím kalendářním roce méně než 15 % celkových odměn za audit od subjektů veřejného zájmu;
- b) auditovaný subjekt vypracuje zadávací dokumentaci určenou vyzvaným statutárním auditorům nebo auditorským společnostem. Tato zadávací dokumentace jim musí umožnit pochopit činnost auditovaného subjektu a typ povinného auditu, který má být proveden. Zadávací dokumentace musí obsahovat průhledná a nediskriminační kritéria výběru, která auditovaný subjekt použije pro hodnocení nabídek předložených statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi;
- c) auditovaný subjekt může vybrat výběrové řízení a v průběhu tohoto řízení vést přímá jednání se zainteresovanými uchazeči;
- d) pokud v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem příslušné orgány uvedené v článku 20 požadují, aby statutární auditori a auditorské společnosti splňovali určité standardy kvality, musí být tyto standardy obsaženy v zadávací dokumentaci;
- e) auditovaný subjekt vyhodnotí nabídky statutárních auditorů nebo auditorských společností v souladu s kritérii výběru vymezenými předem v zadávací dokumentaci. Auditovaný subjekt vypracuje zprávu o závěrech výběrového řízení a výbor pro audit ji schválí. Auditovaný subjekt a výbor pro audit zohlední veškerá zjištění nebo závěry jakékoli zprávy o kontrole podle čl. 26 odst. 8, které se týkají statutárního auditora nebo auditorské společnosti účastnících se výběrového řízení a byly zveřejněny příslušným orgánem v souladu s čl. 28 písm. d);

- f) auditovaný subjekt musí být na požádání schopen prokázat příslušnému orgánu uvedenému v článku 20, že výběrové řízení proběhlo spravedlivě.

Výbor pro audit je odpovědný za výběrové řízení podle prvního pododstavce.

Pro účely písmene a) prvního pododstavce zveřejní příslušný orgán uvedený v čl. 20 odst. 1 seznam dotčených statutárních auditorů a auditorských společností, který bude každoročně aktualizován. Příslušný orgán využije informace poskytnuté statutárními auditory a auditorskými společnostmi na základě článku 14 k provedení příslušných výpočtů.

4. Subjekty veřejného zájmu, které splňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 1 písm. f) a t) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ⁽¹⁾, nejsou povinny uplatňovat výběrové řízení uvedené v odstavci 3.

5. Návrh valné hromadě akcionářů, společníků nebo členů auditovaného subjektu na jmenování statutárních auditorů nebo auditorských společností zahrnuje doporučení a upřednostňovanou volbu podle odstavce 2, uvedené výborem pro audit nebo orgánem, který plní rovnocennou funkci.

Pokud se návrh odchyluje od volby upřednostňované výborem pro audit, musí obsahovat vysvětlení důvodů, proč se doporučením výboru neřídí. Statutární auditor či auditorská společnost doporučení správním nebo dozorčím orgánem se však musí zúčastnit výběrového řízení popsaného v odstavci 3. Tento pododstavec se nepoužije v případě, že funkci výboru pro audit plní správní orgán nebo dozorčí orgán.

6. Jakékoli smluvní ujednání uzavřené mezi subjektem veřejného zájmu a třetí stranou, které by omezovalo výběr subjektu provádějícího povinný audit valnou hromadou akcionářů, společníků nebo členů tohoto subjektu podle článku 37 směrnice 2006/43/ES na určité kategorie nebo seznamy statutárních auditorů nebo auditorských společností, pokud jde o jmenování určitého statutárního auditora nebo auditorskou společnost, je neplatné.

Subjekt veřejného zájmu musí přímo a neprodleně informovat příslušné orgány uvedené v článku 20 o jakémkoli pokusu třetí strany zavést takové smluvní ujednání nebo jinak nepatřičně ovlivnit rozhodnutí valné hromady akcionářů, společníků nebo členů o výběru statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

7. Členské státy mohou rozhodnout o minimálním počtu statutárních auditorů nebo auditorských společností, kteří budou za určitých okolností jmenováni subjekty veřejného zájmu, a stanovit podmínky pro vztahy mezi jmenovanými auditory nebo společnostmi.

Pokud členský stát takový požadavek stanoví, informuje o tom Komisi a příslušný Evropský orgán dohledu.

8. Pokud auditovaný subjekt disponuje výborem pro jmenování, v němž mají významný vliv akcionáři, společníci nebo členové a jehož úkolem je vydávat doporučení ohledně výběru auditorů, může členský stát povolit, aby tento výbor pro jmenování plnil funkce výboru pro audit stanovené tímto článkem, a požadovat od něj, aby valné hromadě akcionářů, společníků nebo členů předkládal doporučení podle odstavce 2.

Článek 17

Trvání auditorské zakázky

1. Subjekt veřejného zájmu jmenuje statutárního auditora nebo auditorskou společnost na první zakázku na dobu alespoň jednoho roku. Tuto zakázku lze prodloužit.

Maximální doba trvání první zakázky určitého statutárního auditora nebo auditorské společnosti, ani kombinace takové zakázky a jejího prodloužení, nesmí překročit deset let.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64)

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy:
 - a) požadovat, aby první zakázka uvedená v odstavci 1 byla na dobu delší než jeden rok;
 - b) stanovit pro zakázky uvedené v odst. 1 druhém pododstavci maximální dobu trvání kratší než deset let.
3. Po uplynutí maximální doby trvání zakázky uvedené v odst. 1 druhém pododstavci nebo v odst. 2 písm. b) nebo po uplynutí doby trvání zakázky prodloužené v souladu s odstavcem 4 nebo 6 nesmějí statutární auditor ani auditorská společnost, ani případně jakýkoli z členů jejich sítě v rámci Unie provádět povinný audit téhož subjektu veřejného zájmu po dobu následujících čtyř let.
4. Odchylně od odstavce 1 a odst. 2 písm. b) mohou členské státy stanovit, že maximální doba trvání zakázky uvedená v odst. 1 druhém pododstavci a v odst. 2 písm. b) může být prodloužena na maximálně:
 - a) dvacet let, pokud je po uplynutí maximální doby trvání zakázky uvedené v odst. 1 druhém pododstavci a v odst. 2 písm. b) vedeno veřejné výběrové řízení pro zadání povinného auditu v souladu s čl. 16 odst. 2 až 5, nebo
 - b) dvacet čtyři let, pokud byl po uplynutí maximální doby trvání zakázky uvedené v odst. 1 druhém pododstavci a v odst. 2 písm. b) zároveň jmenován více než jeden statutární auditor nebo auditorská společnost, za předpokladu, že výsledkem povinného auditu je předložení společné zprávy auditora, jak je uvedeno v článku 28 směrnice 2006/43/ES.
5. Maximální doba trvání uvedená v odst. 1 druhém pododstavci a v odst. 2 písm. b) se prodlouží, pouze pokud správní nebo dozorčí rada na základě doporučení výboru pro audit navrhne valné hromadě akcionářů, společníků nebo členů, v souladu s vnitrostátními právními předpisy, prodloužení zakázky a tento návrh je valnou hromadou schválen.
6. Po uplynutí maximální doby trvání zakázky uvedené v odst. 1 druhém pododstavci, v odst. 2 písm. b) nebo případně v odstavci 4 může subjekt veřejného zájmu ve výjimečných případech požádat příslušný orgán uvedený v čl. 20 odst. 1 o prodloužení, aby daný statutární auditor nebo auditorská společnost mohli být znovu jmenováni na další zakázku, pokud jsou splněny podmínky v odst. 4 písm. a) nebo b). Tato další zakázka nesmí přesáhnout dobu dvou let.
7. Klíčoví auditorští partneři odpovědní za provedení povinného auditu ukončí účast na povinném auditu auditovaného subjektu nejpozději do sedmi let ode dne jmenování. Tito partneři se mohou do povinného auditu auditovaného subjektu opět zapojit po uplynutí nejméně tří let ode dne ukončení účasti.

Odchylně mohou členské státy požadovat, aby klíčoví auditorští partneři odpovědní za provádění povinného auditu ukončili účast na povinném auditu auditovaného subjektu dříve než po sedmi letech ode dne svého jmenování.

Statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou vhodný mechanismus postupného pravidelného střídání nejvyšších vedoucích pracovníků podílejících se na povinném auditu, který bude zahrnovat alespoň osoby registrované jako statutární auditori. Tento mechanismus postupného pravidelného střídání probíhá ve fázích, přičemž jsou obměňováni jednotlivci, nikoli celý tým, který na zakázce pracuje. Musí být přiměřený vzhledem k rozsahu a složitosti činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí být schopni prokázat příslušnému orgánu, že tento mechanismus je účinně uplatňován a přizpůsoben rozsahu a složitosti činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

8. Pro účely tohoto článku se doba trvání auditorské zakázky počítá od prvního účetního období zahrnutého ve smluvním dopise, kdy byli statutární auditor nebo auditorská společnost poprvé jmenováni pro provádění po sobě jdoucích povinných auditů pro tentýž subjekt veřejného zájmu.

Pro účely tohoto článku zahrnuje auditorská společnost i jiné společnosti, které převzala nebo které se s ní sloučily.

Pokud není například v důsledku fúzí, převzetí nebo změn vlastnické struktury jasné, ke kterému dni začal statutární auditor nebo auditorská společnost provádět po sobě jdoucí povinné audity pro daný subjekt veřejného zájmu, měl by statutární auditor nebo auditorská společnost o těchto nejasnostech bezodkladně uvědomit příslušný orgán, který určí příslušné datum pro účely prvního pododstavce s konečnou platností.

Článek 18

Předávací spis

V případě, že statutárního auditora nebo auditorskou společnost nahradí jiný statutární auditor nebo jiná auditorská společnost, musí bývalý statutární auditor nebo bývalá auditorská společnost splnit požadavky stanovené v čl. 23 odst. 3 směrnice 2006/43/ES.

Za podmínek stanovených v článku 15 musí předchozí statutární auditor nebo předchozí auditorská společnost také novému statutárnímu auditorovi nebo nové auditorské společnosti umožnit přístup k dodatečným zprávám z minulých let uvedeným v článku 11 a k jakýmkoli informacím předaným příslušným orgánům podle článků 12 a 13.

Bývalý statutární auditor nebo bývalá auditorská společnost musejí být schopni prokázat příslušnému orgánu, že tyto informace byly novému statutárnímu auditorovi nebo nové auditorské společnosti poskytnuty.

Článek 19

Odvolání a odstoupení statutárních auditorů nebo auditorských společností

Aniž je dotčen čl. 38 odst. 1 směrnice 2006/43/ES, jakýkoliv příslušný orgán určený členským státem v souladu s čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení, předá příslušnému orgánu uvedenému v čl. 20 odst. 1 informace o odvolání nebo odstoupení statutárního auditora nebo auditorské společnosti v průběhu plnění auditorské zakázky a náležité odůvodnění tohoto kroku.

HLAVA IV

DOHLED NAD ČINNOSTÍ STATUTÁRNÍCH AUDITORŮ A AUDITORSKÝCH SPOLEČNOSTÍ PROVÁDĚJÍCÍCH POVINNÝ AUDIT SUBJEKTŮ VEŘEJNÉHO ZÁJMU

KAPITOLA I

Příslušné orgány

Článek 20

Určení příslušných orgánů

1. Odpovědným za provádění úkolů stanovených v tomto nařízení a za zajištění uplatňování tohoto nařízení je určen některý z těchto příslušných orgánů:

- a) příslušný orgán uvedený v čl. 24 odst. 1 směrnice 2004/109/ES;
- b) příslušný orgán uvedený v čl. 24 odst. 4 písm. h) směrnice 2004/109/ES;
- c) příslušný orgán uvedený v článku 32 směrnice 2006/43/ES.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že odpovědnost za zajištění uplatňování celé hlavy III tohoto nařízení nebo její části má být v případě potřeby svěřena příslušným orgánům uvedeným v:

- a) článku 48 směrnice 2004/39/ES;
- b) čl. 24 odst. 1 směrnice 2004/109/ES;
- c) čl. 24 odst. 4 písm. h) směrnice 2004/109/ES;
- d) článku 20 směrnice 2007/64/ES;
- e) článku 30 směrnice 2009/138/ES;
- f) čl. 4 odst. 1 směrnice 2013/36/EU;

nebo jiným orgánům určeným vnitrostátními právními předpisy.

3. V případě, že byl podle odstavců 1 a 2 určen více než jeden příslušný orgán, budou tyto orgány uspořádány takovým způsobem, aby měly jednoznačně rozděleny úkoly.

4. Odstavci 1, 2 a 3 nejsou dotčena práva členského státu přijmout zvláštní právní a správní předpisy pro zámořské země a území, k nimž mají členské státy zvláštní vztah.

5. Členské státy informují Komisi o určení příslušných orgánů pro účely tohoto nařízení.

Komise tyto informace zkonsoliduje a zveřejní.

Článek 21

Podmínky nezávislosti

Příslušné orgány jsou nezávislé na statutárních auditorech a auditorských společnostech.

Příslušné orgány mohou konzultovat odborníky uvedené v čl. 26 odst. 1 písm. c) pro účely výkonu zvláštních úkolů a mohou rovněž využít jejich pomoci, pokud je to nezbytné pro řádné provedení jejich úkolů. V těchto případech nesmí být tito odborníci zapojeni do přijímání žádných rozhodnutí.

Členem řídicího orgánu nebo osobou odpovědnou za rozhodování uvedených orgánů nesmí být žádná osoba, která v době zapojení do činnosti orgánu nebo v průběhu předchozích tří let:

- a) prováděla povinné audity;
- b) měla hlasovací právo v auditorské společnosti;
- c) byla členem správního, řídicího nebo dozorčího orgánu auditorské společnosti;
- d) byla společníkem či zaměstnancem auditorské společnosti nebo pro auditorskou společnost vykonávala činnost na základě smlouvy.

Financování těchto orgánů musí být bezpečné a nesmí být vystaveno nepatřičnému vlivu ze strany statutárních auditorů a auditorských společností.

Článek 22

Zachování mlčenlivosti ve vztahu k příslušným orgánům

Povinnost zachovávat mlčenlivost se vztahuje na všechny osoby, které jsou nebo byly zaměstnány příslušnými orgány, případně jakýmkoli orgánem nebo subjektem, na který byly přeneseny úkoly podle článku 24 tohoto nařízení, nebo pro takové orgány provádějí či prováděly nezávislou činnost na základě smlouvy nebo se podílejí či podílely na jejich správě a řízení. Informace, na které se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu, nestanoví-li jinak toto nařízení nebo právní předpisy či správní postupy členského státu.

Článek 23

Pravomoci příslušných orgánů

1. Aniž je dotčen článek 26, nesmějí příslušné orgány nebo jiné veřejné orgány členského státu při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení zasahovat do obsahu zpráv auditora.
2. Členské státy zajistí, aby byly příslušným orgánům svěřeny veškeré dohlížecí a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí podle tohoto nařízení v souladu s kapitolou VII směrnice 2006/43/ES.
3. Pravomoci uvedené v odstavci 2 tohoto článku musí zahrnovat alespoň pravomoc:
 - a) získat přístup k údajům souvisejícím s povinným auditem nebo k jiným dokumentům v jakékoli formě v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností, které jsou významné pro provádění jejich úkolů, a získávat nebo pořizovat jejich kopie;
 - b) získávat od jakékoli osoby informace týkající se povinného auditu;
 - c) provádět kontroly na místě u statutárních auditorů nebo auditorských společností;
 - d) postoupit věci k trestnímu stíhání;
 - e) požádat odborníky o provedení ověření nebo šetření;
 - f) přijímat správní opatření a ukládat sankce uvedené v článku 30a směrnice 2006/43/ES.

Příslušné orgány mohou pravomoci uvedené v prvním pododstavci využívat pouze ve vztahu k:

- a) statutárním auditorům a auditorským společnostem provádějícím povinný audit subjektů veřejného zájmu,
 - b) osobám podílejícím se na činnosti statutárních auditorů a auditorských společností provádějících povinný audit subjektů veřejného zájmu,
 - c) auditovaným subjektům veřejného zájmu, jejich sesterským společnostem a spřízněným třetím stranám,
 - d) třetím stranám, na které statutární auditoři a auditorské společnosti provádějící povinný audit subjektů veřejného zájmu přenesli některé funkce nebo činnosti, a
 - e) osobám s jinou vazbou na statutární auditory a auditorské společnosti, kteří provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu.
4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly vykonávat pravomoci dohledu a vyšetřovací pravomoci kterýmkoli z těchto způsobů:
 - a) přímo;
 - b) ve spolupráci s dalšími orgány;
 - c) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.

5. Pravomoci dohledu a vyšetřovací pravomoci příslušných orgánů musejí být vykonávány zcela v souladu s vnitrostátním právem, zejména se zásadou respektování soukromého života a právem na obhajobu.
6. Zpracování osobních údajů zpracovávaných v rámci výkonu dohlížecích a vyšetřovacích pravomocí podle tohoto článku se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES.

Článek 24

Přenesení úkolů

1. Členské státy mohou přenést nebo povolit příslušným orgánům uvedeným v čl. 20 odst. 1 přenést jakékoli úkoly, jejichž plnění se vyžaduje podle tohoto nařízení, na jiné orgány nebo subjekty, které jsou určeny či jinak ze zákona příslušné pro účely provádění takových úkolů, s výjimkou úkolů týkajících se:

- a) systému zajištění kvality podle článku 26;
- b) vyšetřování podle článku 23 tohoto nařízení a článku 32 směrnice 2006/43/ES prováděného na základě výše uvedeného systému zajištění kvality nebo v důsledku postoupení jiným orgánem a
- c) ukládání sankcí a opatření, uvedených v kapitole VII směrnice 2006/43/ES v souvislosti s přezkumy zajištění kvality nebo vyšetřováním povinných auditů subjektů veřejného zájmu.

2. Jakékoli plnění úkolů musí být na jiné orgány nebo subjekty výslovně přeneseno příslušným orgánem. V rámci přenesení se stanoví přenášené úkoly a podmínky, za kterých mají být provedeny.

Pokud příslušný orgán přeneše úkoly na jiné orgány nebo subjekty, má možnost převzít tyto pravomoci v jednotlivých případech zpět.

3. Orgány nebo subjekty musejí být organizovány tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů. Konečnou odpovědnost za dohled nad plněním tohoto nařízení a prováděcích opatření přijatých podle něj nese příslušný orgán, který úkoly přenesl.

Příslušný orgán uvědomí Komisi a příslušné orgány členských států o všech ujednáních uzavřených s ohledem na přenesení úkolů, včetně přesných podmínek, kterými se toto přenesení úkolů řídí.

4. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout o přenesení úkolů uvedených v odst. 1 bodě c) na jiný orgán nebo subjekt, který byl určen nebo je jinak ze zákona příslušný tyto úkoly vykonávat, pokud je většina osob podílejících se na správě a řízení dotčeného orgánu nebo subjektu nezávislá na auditorské profesi.

Článek 25

Spolupráce s dalšími příslušnými orgány na vnitrostátní úrovni

Příslušné orgány určené v souladu s čl. 20 odst. 1 a případně orgán, na který příslušný orgán přenesl úkoly, spolupracují na vnitrostátní úrovni s:

- a) příslušnými orgány uvedenými v čl. 32 odst. 4 směrnice 2006/43/ES;
- b) orgány uvedenými v čl. 20 odst. 2 bez ohledu na to, zda byly určeny jako příslušné orgány pro účely tohoto nařízení či nikoli;
- c) finančními zpravodajskými jednotkami a příslušnými orgány uvedenými v člancích 21 a 37 směrnice 2005/60/ES.

V rámci této spolupráce se uplatňuje povinnost zachovávat mlčenlivost podle článku 22 tohoto nařízení.

KAPITOLA II

Zajištění kvality, sledování trhu a transparentnost příslušných orgánů

Článek 26

Zajištění kvality

1. Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) „kontrolami“ přezkumy zajištění kvality u statutárních auditorů a auditorských společností, které provádí kontrolor a které nejsou vyšetřováním ve smyslu čl. 32 odst. 5 směrnice 2006/43/ES;
- b) „kontrolorem“ osoba provádějící přezkum, která splňuje požadavky stanovené v odst. 5 prvním pododstavci písm. a) tohoto článku a je zaměstnancem příslušného orgánu nebo pro něj vykonává činnost na základě smlouvy;
- c) „odborníkem“ fyzická osoba, která má specifické odborné znalosti v oblasti finančních trhů, účetního výkaznictví, provádění auditu či v jiných oblastech týkajících se kontrol, přičemž odborníky mohou být i činní statutární auditoři.

2. Příslušné orgány určené podle čl. 20 odst. 1 zavedou účinný systém zajištění kvality auditu.

Příslušné orgány provádějí přezkum zajištění kvality u statutárních auditorů a auditorských společností, kteří provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu, na základě analýzy rizik, a to:

- a) alespoň jednou za tři roky v případě statutárních auditorů a auditorských společností provádějících povinný audit jiných subjektů veřejného zájmu, než jsou subjekty veřejného zájmu ve smyslu čl. 2 bodu 17 a 18 směrnice 2006/43/ES, a
- b) alespoň jednou za šest let v případech jiných, než jsou uvedené v písmeni a).

3. Příslušný orgán má tyto povinnosti:

- a) schvalování a změny kontrolních metodik včetně příruček pro kontrolu a navazující činnosti, metodik výkaznictví a periodických kontrolních programů;
- b) schvalování a změny zpráv o kontrole a zpráv o navazujících činnostech;
- c) schvalování a přidělování kontrolorů pro každou kontrolu.

Příslušný orgán přidělí na systém zajištění kvality odpovídající zdroje.

4. Příslušný orgán organizuje systém zajištění kvality takovým způsobem, aby fungoval nezávisle na kontrolovaných statutárních auditorech a auditorských společnostech.

Příslušný orgán zajistí, aby existovaly vhodné politiky a postupy týkající se nezávislosti a objektivnosti pracovníků, včetně kontrolorů, a systému zajištění kvality.

5. Příslušný orgán musí při jmenování kontrolorů splnit tato kritéria:

- a) kontroloři musejí mít náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a zároveň projít zvláštní odbornou přípravou v oblasti přezkumu zajištění kvality;
- b) osobě, která je činným statutárním auditorem nebo je zaměstnána u statutárního auditora nebo auditorské společnosti či je se statutárním auditorem nebo auditorskou společností jinak spojena, není povoleno působit v roli kontrolora;
- c) působit v roli kontrolora při kontrole statutárního auditora nebo auditorské společnosti není povoleno osobě, u níž neuplynuly alespoň tři roky od doby, kdy přestala být společníkem či zaměstnancem daného statutárního auditora nebo dané auditorské společnosti nebo kdy s nimi přestala být jinak spojena;
- d) kontroloři učiní prohlášení, že mezi nimi a kontrolovaným statutárním auditorem nebo auditorskou společností neexistuje střet zájmů.

Odchylně od odst. 1 písm. b) může příslušný orgán uzavřít smlouvu s odborníky na provádění konkrétních kontrol, pokud nemá dostatečný počet kontrolorů. Příslušnému orgánu mohou být rovněž nápomocni odborníci, pokud je to nezbytné pro řádný průběh kontroly. V takových případech příslušné orgány a odborníci postupují v souladu s požadavky podle tohoto odstavce. Odborníci se nesmějí podílet na správě a řízení profesních sdružení a subjektů, ani nesmějí být jejich zaměstnanci nebo jinými osobami, které pro ně vykonávají činnost na základě smlouvy, ale mohou být jejich členy.

6. Rozsah kontrol by měl zahrnovat alespoň:

- a) hodnocení koncepce vnitřního systému řízení kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti;
- b) přiměřené prověření souladu postupů a přezkum auditorských spisů subjektů veřejného zájmu s cílem ověřit účinnost vnitřního systému řízení kvality;
- c) s ohledem na zjištění učiněná při kontrolách podle písmen a) a b) tohoto odstavce hodnocení obsahu poslední výroční zprávy o transparentnosti zveřejněné statutárním auditorem nebo auditorskou společností v souladu s článkem 13.

7. Měly by být přezkoumány alespoň tyto politiky a postupy vnitřní kontroly kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti:

- a) dodržování příslušných auditorských standardů a norem řízení kvality a dodržování etických požadavků a požadavků nezávislosti, včetně požadavků uvedených v kapitole IV směrnice 2006/43/ES a v člácích 4 a 5 tohoto nařízení, jakož i příslušných právních a správních předpisů dotčeného členského státu ze strany statutárního auditora nebo auditorské společnosti;
- b) množství a kvalita použitých zdrojů, včetně dodržování požadavků na průběžné vzdělávání uvedených v článku 13 směrnice 2006/43/ES;
- c) dodržování požadavků uvedených v článku 4 tohoto nařízení týkajících se odměn účtovaných za audit.

Pro účely prověření souladu jsou auditorské spisy vybírány na základě analýzy rizik případného nesprávného provádění povinného auditu.

Příslušné orgány rovněž pravidelně přezkoumávají metodiky užívané statutárními auditory a auditorskými společnostmi provádějícími povinný audit.

Příslušné orgány mají pravomoc provádět i jiné kontroly kromě kontroly uvedené v prvním pododstavci.

8. Zjištění a závěry, které byly učiněny při kontrolách a jsou podkladem pro doporučení, včetně zjištění a závěrů týkajících se zprávy o transparentnosti, jsou sděleny kontrolovanému statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti a jsou s nimi projednávány před vypracováním zprávy o kontrole.

Kontrolovaný statutární auditor nebo auditorská společnost provede doporučení vyplývající z kontrol v přiměřené lhůtě, kterou určí příslušný orgán. V případě doporučení týkajících se vnitřního systému řízení kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti nesmí tato lhůta překročit 12 měsíců.

9. Kontrola je předmětem zprávy, která obsahuje hlavní závěry a doporučení přezkumu zajištění kvality.

Článek 27

Sledování kvality trhu a hospodářské soutěže

1. Příslušné orgány určené podle čl. 20 odst. 1 a případně Evropská síť pro hospodářskou soutěž (dále jen „síť ECN“) pravidelně sledují vývoj na trhu poskytování služeb povinného auditu subjektům veřejného zájmu a posuzují zejména tyto skutečnosti:
 - a) rizika vyplývající z vysokého výskytu nedostatků v kvalitě práce statutárního auditora nebo auditorské společnosti, včetně systémových nedostatků v rámci sítě auditorských společností, které mohou vést k zániku kterékoli auditorské společnosti, dále přerušování poskytování služeb povinného auditu v konkrétních odvětvích i napříč odvětvími, další hromadění rizik, jež spočívají v nedostatcích auditů, a dopad na celkovou stabilitu finančního sektoru;
 - b) úroveň koncentrace trhu, včetně úrovně jeho koncentrace v konkrétních odvětvích;
 - c) činnost výborů pro audit;
 - d) potřebu přijmout opatření ke zmírnění rizik uvedených v bodu a).
2. Do 17. června 2016, a následně alespoň každé tři roky vypracuje každý příslušný orgán a síť ECN zprávu o vývoji na trhu poskytování služeb povinného auditu subjektům veřejného zájmu a předloží ji výboru CEAOB, „orgán ESMA“, orgánům EBA a EIOPA a Komisi.

Komise v návaznosti na konzultace s výborem CEAOB a orgány ESMA, EBA a EIOPA použije tyto zprávy o vývoji k vypracování společné zprávy o situaci na úrovni Unie. Tato společná zpráva se předkládá Radě, Evropské centrální bance a Evropské radě pro systémová rizika a případně i Evropskému parlamentu.

Článek 28

Transparentnost příslušných orgánů

Činnost příslušných orgánů musí být transparentní a tyto orgány musí zveřejňovat alespoň:

- a) roční zprávy o činnosti týkající se úkolů podle tohoto nařízení;
- b) roční programy činnosti týkající se úkolů podle tohoto nařízení;
- c) každoroční zprávu o celkových výsledcích systému zajištění kvality. Tato zpráva zahrnuje informace o vydaných doporučeních, činnostech navazujících na doporučení, opatřeních v oblasti dohledu a uložených sankcích. Rovněž obsahuje kvantitativní informace a jiné zásadní informace o výkonnosti v oblasti finančních zdrojů a personálního obsazení a účinnosti a účelnosti systému zajištění kvality;
- d) souhrnné informace o zjištěních a závěrech z kontrol uvedených v čl. 26 odst. 8 prvním pododstavci. Členské státy mohou vyžadovat zveřejnění těchto zjištěních a závěrů při jednotlivých kontrolách.

KAPITOLA III

Spolupráce mezi příslušnými orgány a vztahy s evropskými orgány dohledu

Článek 29

Povinnost spolupráce

Příslušné orgány členských států vzájemně spolupracují, pokud je to nezbytné pro účely tohoto nařízení, a to i v případech, kdy vyšetřované jednání nepředstavuje porušení žádného legislativního či regulačního ustanovení platného v dotčeném členském státě.

Článek 30

Zřízení výboru CEAOB

1. Aniž je dotčena organizace vnitrostátního dohledu nad auditem, spolupráce mezi příslušnými orgány je organizována v rámci výboru CEAOB.
2. Výbor CEAOB je tvořen jedním členem z každého členského státu, kterým je zástupce na vysoké úrovni příslušného orgánu uvedeného v čl. 32 odst. 1 směrnice 2006/43/ES, a jedním členem jmenovaným orgánem ESMA (společně dále jen „členové“).
3. Orgány EBA a EIOPA budou přizvány k účasti na zasedáních výboru CEAOB coby pozorovatelé.
4. Výbor CEAOB se schází v pravidelných intervalech a v případě potřeby na žádost Komise nebo některého členského státu.
5. Každý člen výboru CEAOB má jeden hlas, s výjimkou člena jmenovaného orgánem ESMA, který nemá hlasovací práva. Není-li uvedeno jinak, rozhodnutí výboru CEAOB jsou přijímána prostou většinou jeho členů.
6. Předseda výboru CEAOB je volen ze seznamu uchazečů, kterými jsou zástupci příslušných orgánů uvedených v čl. 32 odst. 1 směrnice 2006/43/ES, nebo v každém případě odvoláván dvoutřetinovou většinou členů. Je volen na čtyřleté funkční období. Předseda nemůže na této pozici působit v navazujících funkčních obdobích, ale může být opětovně zvolen po čtyřleté pauze.

Místopředsedu jmenuje nebo odvolává Komise.

Předseda a místopředseda nemají hlasovací práva.

Pokud předseda odstoupí nebo je odvolán před koncem funkčního období, místopředseda působí v roli předsedy do dalšího zasedání výboru CEAOB, na němž je zvolen nový předseda na zbývající část funkčního období.

7. Úkolem výboru CEAOB je:
 - a) usnadňovat výměnu informací, odborných znalostí a osvědčených postupů pro účely provádění tohoto nařízení a směrnice 2006/43/ES;
 - b) poskytovat na vyžádání Komisi i příslušným orgánům odborné poradenství ohledně záležitostí týkajících se provádění tohoto nařízení a směrnice 2006/43/ES;
 - c) přispívat k technickému posouzení systémů veřejného dohledu ve třetích zemích a k mezinárodní spolupráci v této oblasti mezi členskými státy a třetími zeměmi podle čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 směrnice 2006/43/ES;
 - d) přispívat k technickému přezkumu mezinárodních auditorských standardů, včetně postupů pro jejich vypracování, s cílem přijmout tyto standardy na úrovni Unie;
 - e) přispívat ke zlepšování mechanismů spolupráce týkajících se dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi subjektů veřejného zájmu nebo sítěmi, do nichž patří;
 - f) provádět jiné úkoly v oblasti koordinace v případech stanovených tímto nařízením nebo směrnicí 2006/43/ES.
8. Pro účely plnění úkolů uvedených v odst. 7 písm. c) si výbor CEAOB vyžádá pomoc orgánů ESMA, EBA a EIOPA v rozsahu, v němž se daný požadavek bude týkat mezinárodní spolupráce mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti povinného auditu subjektů veřejného zájmu, nad nimiž vykonávají dohled tyto Evropské orgány dohledu. Pokud je o takovou pomoc požádáno, orgány ESMA, EBA a EIOPA jsou výboru CEAOB při plnění dotčeného úkolu nápomocny.
9. Výbor CEAOB může přijímat nezávazné pokyny nebo stanoviska pro účely plnění svých úkolů.

Pokyny a stanoviska přijatá výborem CEAOB zveřejňuje Komise.

10. Výbor CEAOB převezme podle potřeby všechny stávající a rozpracované úkoly od Evropské skupiny orgánů pro dohled nad auditory (dále jen „EAOB“), zřízené rozhodnutím Komise 2005/909/ES.
11. Výbor CEAOB může zřizovat podskupiny na trvalém nebo ad hoc základě, které budou přezkoumávat konkrétní záležitosti na základě mandátu stanoveného výborem CEAOB. Účast na jednáních podskupin lze rozšířit i na příslušné orgány ze zemí Evropského hospodářského prostoru (dále jen „EHP“) v oblasti dohledu nad auditem nebo – v jednotlivých případech, na základě pozvání a s výhradou schválení ze strany členů výboru CEAOB – na příslušné orgány ze zemí mimo EU/EHP. Účast příslušného orgánu ze zemí mimo EU/EHP může být časově omezena.
12. Pro účely plnění úkolů uvedených v odst. 7 písm. c) zřídí výbor CEAOB podskupinu. Této skupině předsedá člen jmenovaný orgánem ESMA podle odstavce 2.
13. Předseda výboru CEAOB může na žádost alespoň tří členů nebo z vlastního podnětu, pokud je to považováno za vhodné nebo nezbytné, přizvat odborníky, včetně odborníků činných v praxi, se zvláštní kvalifikací týkající se některého z témat na pořadu jednání, aby se zúčastnili jednání výboru CEAOB nebo jeho podskupiny jakožto pozorovatelé. Výbor CEAOB může přizvat zástupce příslušných orgánů z třetích zemí, kteří mají kvalifikaci v oblasti dohledu nad auditem, aby se zúčastnili jednání výboru CEAOB nebo jeho podskupiny jakožto pozorovatelé.
14. Funkci sekretariátu CEAOB zajišťuje Komise. Výdaje výboru CEAOB se zahrnou do odhadu příjmů a výdajů Komise.
15. Předseda připraví předběžný pořad jednání pro každé zasedání výboru CEAOB, přičemž řádně zohlední písemné příspěvky členů.
16. Předseda nebo, v případě jeho nepřítomnosti, místopředseda sdělí názory či postoje výboru CEAOB pouze se souhlasem členů.
17. Jednání výboru CEAOB nejsou veřejná.
18. Výbor CEAOB přijme svůj jednací řád.

Článek 31

Spolupráce v oblasti přezkumů zajištění kvality a vyšetřování nebo kontrol na místě

1. Příslušné orgány přijmou opatření k zajištění účinné spolupráce na úrovni Unie v oblasti přezkumů zajištění kvality.
2. Příslušný orgán jednoho členského státu může požádat o pomoc příslušného orgánu jiného členského státu při přezkumu zajištění kvality u statutárního auditora nebo auditorské společnosti, kteří patří do sítě vykonávající významné činnosti v dožádaném členském státě.
3. Pokud příslušný orgán obdrží od příslušného orgánu jiného členského státu žádost o umožnění účasti při přezkumu zajištění kvality u statutárního auditora nebo auditorské společnosti, kteří patří do sítě vykonávající významné činnosti v daném členském státě, musí žádajícímu příslušnému orgánu účast při takovém přezkumu zajištění kvality umožnit.

Žádající příslušný orgán nemá právo na přístup k informacím, které by mohly mít nepříznivý vliv na svrchanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek nebo porušit vnitrostátní předpisy týkající se bezpečnosti dožádaného členského státu.

4. Shledá-li příslušný orgán, že na území jiného členského státu jsou nebo byly prováděny činnosti porušující toto nařízení, oznámí tento závěr co nejkonkrétněji příslušnému orgánu daného jiného členského státu. Příslušný orgán jiného členského státu přijme vhodná opatření. Uvědomí oznamující příslušný orgán o výsledku těchto opatření a v možném rozsahu i o významném prozatímním vývoji.

5. Příslušný orgán jednoho členského státu může požádat, aby příslušný orgán jiného členského státu provedl vyšetřování na území daného jiného státu.

Může rovněž požádat, aby jeho vlastní pracovníci mohli v průběhu vyšetřování i kontrol na místě doprovázet pracovníky příslušného orgánu daného jiného členského státu.

Nad vyšetřováním nebo kontrolami po celou dobu vykonává celkový dohled členský stát, na jehož území probíhají.

6. Dožádaný příslušný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o provedení vyšetřování podle odst. 5 prvního pododstavce nebo žádosti, aby jeho pracovníci byli doprovázeni pracovníky příslušného orgánu jiného členského státu, jak je stanoveno v odst. 5 druhém pododstavci, v těchto případech:

- a) takové vyšetřování nebo kontrola na místě by mohly porušit vnitrostátní předpisy týkající se bezpečnosti nebo by mohly mít nepříznivý vliv na svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného členského státu;
- b) v souvislosti s týmiž činy bylo proti týmiž osobám před orgány dožádaného členského státu již zahájeno soudní řízení;
- c) orgány dožádaného členského státu již vynesly pravomocný rozsudek nad týmiž osobami za tytéž činy.

7. V případě přezkumu zajištění kvality nebo vyšetřování nebo kontroly s přeshraničními účinky mohou příslušné orgány dotčených členských států předložit výboru CEAOB společnou žádost o koordinaci daného přezkumu nebo vyšetřování.

Článek 32

Kolegia příslušných orgánů

1. S cílem usnadnit plnění úkolů uvedených v článku 26 a čl. 31 odst. 4 až 6 tohoto nařízení a článku 30 směrnice 2006/43/ES s ohledem na konkrétní statutární auditory, auditorské společnosti nebo jejich sítě mohou být zřízována kolegia, do nichž se zapojí příslušný orgán domovského členského státu a jakýkoli jiný příslušný orgán, za předpokladu, že:

- a) statutární auditor nebo auditorská společnost poskytují služby povinného auditu subjektům veřejného zájmu v rámci územní působnosti dotčeného členského státu nebo
- b) v rámci územní působnosti dotčeného členského státu je usazena pobočka, která je součástí dané auditorské společnosti.

2. Příslušný orgán domovského členského státu působí jako koordinátor ve vztahu ke konkrétním statutárním auditorům nebo auditorským společnostem.

3. S ohledem na konkrétní síť mohou příslušné orgány členských států, v nichž daná síť vykonává významné činnosti, požádat výbor CEAOB o zřízení kolegia, do něhož se žádající příslušné orgány zapojí.

4. Do patnácti pracovních dnů od zřízení kolegia příslušných orgánů s ohledem na konkrétní síť vyberou jeho členové koordinátora. Nepodaří-li se jim dosáhnout dohody, jmenuje koordinátora výbor CEAOB z řad členů kolegia.

Členové kolegia přezkoumají výběr koordinátora nejméně každých pět let, aby zajistili, že zvolený koordinátor je nadále nejvhodnější osobou pro tento post.

5. Koordinátor předsedá zasedáním kolegia, koordinuje jeho činnost a zajišťuje účinnou výměnu informací mezi jeho členy.
6. Koordinátor je povinen do deseti pracovních dnů od svého zvolení v rámci kolegia zavést písemné koordinační postupy týkající se:
 - a) informací, které si příslušné orgány mají vyměňovat;
 - b) případů povinných konzultací mezi příslušnými orgány;
 - c) případů, kdy příslušné orgány mohou přenést úkoly v oblasti dohledu v souladu s článkem 33.
7. Nedojde-li k dohodě o písemných koordinačních postupech podle odstavce 6, může kterýkoli člen kolegia danou záležitost postoupit výboru CEAOB. Před schválením konečného znění písemných koordinačních postupů koordinátor řádně zváží jakékoli doporučení poskytnuté v této věci výborem CEAOB. Písemné koordinační postupy budou stanoveny v jediném dokumentu obsahujícím plné odůvodnění jakékoli významné odchylky od doporučení výboru CEAOB. Koordinátor předá písemné koordinační postupy členům kolegia a výboru CEAOB.

Článek 33

Přenesení úkolů

Příslušný orgán domovského členského státu může přenést své úkoly na příslušný orgán jiného členského státu, pokud s tím uvedený orgán souhlasí. Přenesením úkolů není dotčena odpovědnost příslušného orgánu, který tyto úkoly přenesl.

Článek 34

Ochrana důvěrnosti a povinnost zachovávat mlčenlivost v rámci spolupráce mezi příslušnými orgány

1. Povinnost zachovávat mlčenlivost se vztahuje na všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro subjekty zapojené do rámce pro spolupráci mezi příslušnými orgány uvedeného v článku 30. Informace, na které se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu s výjimkou případů, kdy je takové sdělení nutné pro soudní řízení nebo je požadováno unijním nebo vnitrostátním právem.
2. Ustanovení článku 22 nebrání subjektům zapojeným do rámce pro spolupráci mezi příslušnými orgány, jak je uvedeno v článku 30 a příslušným orgánům v tom, aby si vyměňovaly důvěrné informace. Na takto vyměňované informace se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost, kterou jsou vázány osoby zaměstnané nebo dříve zaměstnané příslušnými orgány.
3. Veškeré informace vyměňované podle tohoto nařízení mezi subjekty zapojenými do rámce pro spolupráci mezi příslušnými orgány, jak je uvedeno v článku 30 a příslušnými orgány a jinými orgány a subjekty jsou považovány za důvěrné s výjimkou případů, kdy je jejich sdělení požadováno unijním nebo vnitrostátním právem.

Článek 35

Ochrana osobních údajů

1. Pro zpracování osobních údajů prováděné v členských státech na základě tohoto nařízení použijí členské státy směrnici 95/46/ES.
2. Na zpracování osobních údajů prováděné výborem CEAOB a orgány ESMA, EBA a EIOPA v souvislosti s tímto nařízením a směrnicí 2006/43/ES se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001.

KAPITOLA IV

Spolupráce s orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi a institucemi

Článek 36

Dohoda o výměně informací

1. Příslušné orgány mohou uzavírat dohody o spolupráci týkající se výměny informací s příslušnými orgány třetích zemí pouze v případě, že zpřístupněné informace v dotčených třetích zemích podléhají zárukám zachování mlčenlivosti, které jsou alespoň rovnocenné zárukám stanoveným v článcích 22 a 34. Příslušné orgány o takových dohodách bezodkladně uvědomí výbor CEAOB a Komisi.

Informace se na základě tohoto článku vyměňují pouze v případě, kdy je taková výměna informací nezbytná pro účely plnění úkolů dotčených příslušných orgánů podle tohoto nařízení.

Pokud se taková výměna informací týká předávání osobních údajů do třetí země, musí členské státy postupovat v souladu se směrnicí 95/46/ES a výbor CEAOB musí postupovat v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

2. Příslušné orgány spolupracují s příslušnými orgány nebo jinými relevantními subjekty třetích zemí v oblasti přezkumů zajištění kvality a vyšetřování u statutárních auditorů a auditorských společností. Na žádost příslušného orgánu výbor CEAOB přispívá k této spolupráci a k zajištění sblížení v oblasti dohledu se třetími zeměmi.

3. V případě, že se spolupráce nebo výměna informací týká pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností, použije se článek 47 směrnice 2006/43/ES.

4. Výbor CEAOB vypracuje pokyny ohledně obsahu dohod o spolupráci týkajících se výměny informací podle tohoto článku.

Článek 37

Zpřístupnění informací získaných ze třetích zemí

Příslušný orgán členského státu může zpřístupnit důvěrné informace, které obdržel od příslušných orgánů třetích zemí, pokud tak stanoví dohoda o spolupráci, pouze pokud dostal výslovný souhlas příslušného orgánu, který mu informace poskytl, přičemž tyto informace lze případně zpřístupnit výhradně pro účely, pro které tento příslušný orgán vydal svůj souhlas, nebo pokud je takové zpřístupnění informací požadováno unijním nebo vnitrostátním právem.

Článek 38

Zpřístupnění informací předaných ze třetích zemí

Příslušný orgán členského státu vyžaduje, aby důvěrné informace, které sdělil příslušnému orgánu třetí země, mohl tento příslušný orgán zpřístupnit třetím osobám nebo orgánům pouze s předchozím výslovným souhlasem příslušného orgánu, který tyto informace předal, v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy a za předpokladu, že tyto informace budou zpřístupněny pouze pro účely, pro které příslušný orgán členského státu poskytl souhlas, nebo pokud je takové zpřístupnění informací požadováno unijním nebo vnitrostátním právem nebo pokud je nezbytné pro soudní řízení v dané třetí zemi.

Článek 39

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 9 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 16. června 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 9 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 40

Přezkum a zprávy

1. Komise provede přezkum fungování a účinnosti systému spolupráce mezi příslušnými orgány v rámci výboru CEAOB podle článku 30, zejména pokud jde o plnění úkolů výboru CEAOB vymezených v odstavci 7 uvedeného článku, a podá o tom zprávu.
2. Při přezkumu je zohledněn mezinárodní vývoj, zejména pokud jde o posílení spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí a přispění ke zlepšení mechanismů spolupráce pro dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi subjektů veřejného zájmu patřícími do mezinárodních auditorských sítí. Komise tento přezkum provede do 17. června 2019.
3. Zpráva, případně spolu s legislativním návrhem, se předloží Evropskému parlamentu a Radě. Ve zprávě bude vyhodnocen pokrok, dosažený v oblasti spolupráce mezi příslušnými orgány v rámci výboru CEAOB od počátku jeho fungování a budou v ní navrženy další kroky za účelem posílení účinnosti spolupráce mezi příslušnými orgány členských států.
4. Do 17. června 2028. předloží Komise zprávu o používání tohoto nařízení Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 41

Přechodné ustanovení

1. Ode dne 17. června 2020 nesmí subjekt veřejného zájmu uzavřít nebo prodloužit auditorskou zakázku se statutárním auditorem nebo auditorskou společností, kteří ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost poskytovali auditorské služby danému subjektu veřejného zájmu po dobu 20 a více po sobě jdoucích let.

2. Ode dne 17. června 2023 nesmí subjekt veřejného zájmu uzavřít nebo prodloužit auditorskou zakázku se statutárním auditorem nebo auditorskou společností, kteří ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost poskytovali auditorské služby danému subjektu veřejného zájmu po dobu 11 a více po sobě jdoucích let, avšak méně než 20 po sobě jdoucích let.
3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 mohou auditorské zakázky, které byly uzavřeny přede dnem 16. června 2014 a jsou stále v platnosti do dne 17. června 2016, zůstat v platnosti do konce maximální doby trvání uvedené v čl. 17 odst. 1 druhém pododstavci nebo v čl. 17 odst. 2 písm. b). Použije se čl. 17 odst. 4.
4. Článek 16 odst. 3 se na takovou zakázku vztahuje až po uplynutí doby uvedené v čl. 17 odst. 1 druhém pododstavci.

Článek 42

Vnitrostátní právní předpisy

Členské státy přijmou vhodná opatření pro účinné uplatňování tohoto nařízení.

Článek 43

Zrušení rozhodnutí 2005/909/ES

Rozhodnutí 2005/909/ES se zrušuje.

Článek 44

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 17. června 2016.

Článek 16 odst. 6 se však použije ode dne 17. června 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS